NR. 40 - septembrie - decembrie 2024

MAGISTER

REVISTA CASEI CORPULUI DIDACTIC SIBIU

REVISTA CASEI CORPULUI DIDACTIC SIBIU

IMAGISTER

Ziua Educației - Celebrând darul învățării

Bărbat Maria Florina
Profesor învățământ preșcolar
Grădinița cu program prelungit nr. 42 Sibiu

Motto:*,,Cei care educă copiii sunt demni de mai multă onoare decât cei care le dau viață; de aceea pe lângă viață dăruiți copiilor şi arta de a trăi bine, educându-i"* Aristotel

Responsabilitatea profesoarei din învățământul preşcolar de a educa generațiile viitoare nu este deloc ușoară, cere din partea ei pregătire psihopedagogică, cunoaşterea particularităților de vârstă dar mai ales pe cele individuale, tact pedagogic şi nu în ultimul rând pregătire de cultură generală. Am în minte **idei** exprimate de **Albert Einstein** care spunea: „Școala trebuie să urmărească tot timpul ca tânărul să părăsească băncile ei nu ca specialist, ci **ca o personalitate armonioasă**". Aș continua cu ideea, că preşcolarul, la terminarea grădiniței, trebuie dotat cu posibilități de adaptare în etapa şcolară, înarmat cu priceperi, deprinderi utile în noua etapă de şcolar. În etapa preşcolară trebuie cunoscute nevoile copilului, satisfăcută și totodată stimulată setea de cunoaştere a copilului neignorând întrebările de tipul: ,,De ce?" pe care mulți copii simt să le adreseze profesoarei încă din primele zile de la intrarea în grădiniță. Iar dacă preșcolarii nu adresează întrebări, trebuie provocați, încurajați să le formuleze, să le adreseze educatoarei.

Important este ca preşcolarii să fie ascultați şi să primească răspuns competent, pe înțelesul lor, pentru fiecare întrebare.

M-am preocupat în cariera mea de dascăl, de modelator, de formare de personalități ca prin tot ce fac din punct de vedere instructiv- educativ, ca prin comportamentul meu, ca munca mea didactică să aibă un impact pozitiv asupra modului de creştere şi devoltare psihofizică a preșcolarilor, viitorii adulți de mâine.

Dascălul trebuie să se adapteze timpului în care trăieşte să fie în pas cu noile descoperiri în domeniu, să țină cont de principiile didactice când transmite cunoştințe copiilor, când desfăşoară activități cu copiii, totodată este necesar să aleagă metode şi procedee adecvate

Ziua Mondială a Educației are ca scop sensibilizarea oamenilor cu privire la importanța rolului jucat de profesori în formarea adulților de mâine, capabili să se adapteze în diversele domenii de activitate Asta cere profesoarei din învățământul preşcolar să crească tinerele mlădițe cu grijă, în siguranță, într-un climat adecvat stimulator, să le trezească interesul pentru cunoaștere pentru asimilarea de noi cunoştințe de către copii începând de la vârsta de trei ani, să-i ajute să-şi exerseze abilitățile native şi totodată să-şi formeze deprinderi noi utile în etapa şcolară, în viață.

Pregătirea pentru şcoală am conceput-o de la apropiat la depărtat, de la simplu la complex, de la concret situativ la abstract. Obligația morală a fiecărui dascăl este respectarea dreptului copilului la educație în funcție de ritmul de dezvoltare, de adaptare, de înțelegere şi asimilare a mesajului şi mai ales valorizat după aceste criterii. Este impetuos necesar ca profesoara din învățământul preşcolar să imprime în sufletul copilului amintiri frumoase, momente speciale de care viitorul adult să-şi aducă aminte cu plăcere.

M-am bucurat când, peste ani, am întâlnit adulți care au spus: <<Mulțumesc, doamna Maria! Primele reguli de comportare le-am învățat cu dumneavoastră, pe care le țin minte şi acum>>. Altă dată am auzit:<<Mulțumesc, doamna Maria, nu-mi mai este frică de ,,Bau-bau!, de ,,Necuratul" cu care mă speria bunica când nu vroiam să mănânc tot din farfurie sau să dorm>>.

Am considerat util pentru dezvoltarea armonioasă, dezvoltarea emoțională a copiilor, conceperea unui set de reguli necesare în mediul preşcolar cu aplicabilitate şi în alte împrejurări, alese cu grijă şi pe înțelesul lor. Regulile se diversificau în funcție de grupa la care se afla copilul. Începând de la grupa mijlocie, preşcolarii erau coparticipanți la formularea regulilor, care erau respectate de întreg colectivul grupei. Pentru cei mici regulile erau abstracte de aceea am folosit ilustrațiile afişate la loc vizibil în sala de grupă, deasemenea muzica şi versul au determinat copiii să-şi însuşească mai uşor regulile.

Exemplificăm:

Vine ora pentru masă
Noi ieşim frumos din clasă
Nu ne-mpingem sau trântim
Regulile noi le ştim.
Mâinile le spăl frumos,
Microbii îi dau în jos.
Mănânc civilizat
Regula am învățat.
Mulțumesc spun pentru masă
Dar nu fug repede-n clasă.
La baie plec civilizat
De guriță, mâini nu am uitat.

Observând comportamentul unor copii, discutând la Întâlnirea de dimineață în timpul acordat dezvoltării personale, am înțeles de unde vin fricile unor copii. Într-o zi, unul din copii speriat după ce a bruscat un coleg a spus tremurând ,,Aşa-i doamna că nu mă bagi în cămară şi mă închizi acolo ca bunica?''

La orele de consiliere cu părinții, cu familia lărgită, bunici eventual mătuşi, care se ocupau de educația copiilor, cu tact, cu răbdare, am căutat să-i determin să înțeleagă consecințele negative pe termen lung ale stării de frică față de ,,Bau-bau'', ,,Necuratul'' față de ,,Gaia' etc.

Pentru copii, ca să se elibereze de frici, am conceput o cutie intitulată **Cutia pentru frici**, colorată în roşu, care avea pe o parte un **Zâmbărici**- o față veselă, iar pe cealaltă parte pe **Fricosul** – o față tristă. Cutia era aşezată la loc vizibil în sala de grupă. Când copiii precizau fricile, spre ei era îndreptat **Fricosul** iar când se eliberau de frici apărea **Zâmbăriciul**. Copiii erau ajutați să verbalizeze frica apoi o luau simbolic cu ambele mâini şi o aruncau în **Cutia pentru frici**. Acțiunea copiilor de eliberare de frici era însoțită de versuri ritmate sugestive ca de exemplu:

De Bau-bau am scăpat
Sunt copil educat.
Nu mi-e fică de nimic
Iată-mă că sunt voinic.

Când era ora de somn copiii spuneau:

Somnul vine-ncetişor
Pe la gene, ochişori
Somnul bun eu îl iubesc
Mă ajută ca să cresc.

Sau

Altă zi iată- a sosit
O frică-am descoperit
Sunt copil curajos
Şi scap de ea frumos.
Iată sunt curajos
Cutia -mi e de folos.
Am pus fricile în ea
Şi mă bucur tra-la-la!

Sădind bucurie în sufletul copiilor, făcându-le plăcută fiecare zi petrecută în grădiniță, cunoscând şi satisfăcând nevoile lor, considerăm că preşcolarii de azi, viitorii adulți, vor face şi ei la rândul lor bucurii celor din jur . Pe nimeni nu va mai mira când peste ani, un adolescent, un adult, va spune: <<Mulțumesc, doamna Maria, am fost preşcolar în grupa condusă de dumneavoastră!>>

Educația- bunul cel mai de preț al societății

Farcaș Maria
Profesor educație timpurie
Școala Gimnazială Avrig - Grădinița cu program normal Avrig

Motto:
,,Un profesor bun este asemenea unei lumânări. El se mistuie pe sine însuşi pentru a lumina calea altora".
(Mustafa Kemal Ataturk)

Termenul *educaţie*, din punct de vedere etimologic, poate fi dedus din latinescul educo-educare („a alimenta", „a îngriji", „a creşte"). Esenţa acestui termen este surprinsă de mulţi pedagogi, în moduri diferite. Astfel, Kant consideră că educaţia este „activitatea de disciplinare, cultivare, civilizare şi moralizare a omului, iar scopul educaţiei este de a dezvolta în individ toată perfecţiunea de care este susceptibil", în timp ce Durkheim abordează educaţia din punct de vedere al acţiunii generaţiilor adulte asupra celor tinere, cu scopul de a le forma, acestora din urmă, anumite stări fizice, intelectuale şi mentale necesare vieţii sociale şi mediului special pentru care sunt destinate" (Cucoş, C., 2006, p. 39).

„Educaţia permanentă este un concept pedagogic fundamental care înglobează toate aspectele, dimensiunile sau formele actului educativ, realizabile pe întreaga durată de viaţă a unui individ. Apare ca o modalitate de a ţine pasul cu ritmul schimbărilor din viaţa socială, dar şi ca o cale spre perfecţionare, spre desăvârşirea personalităţii" (Creţu, D. şi Nicu, A., 2004, p. 19-20).

Abordată la modul general, educaţia este „procesul (acţiunea) prin care se realizează formarea şi dezvoltarea personalităţii umane. Educaţia formală are un caracter organizat, sistematizat, instituţionalizat. Ea constituie o perioadă de formare intensivă care face din acţiunea educativă un obiectiv central. Se adresează vârstei de formare şi asigură asimilarea sistematică a cunoştinţelor, exersarea intensivă a comportamentelor sociale şi dezvoltarea capacităţilor individuale. Educaţia copilului începe de la naştere. Educaţia timpurie, în România, ca în întreaga lume, cuprinde educaţia copilului în intervalul de vârstă de la naştere până la intrarea acestuia la şcoală. Grădiniţa, ca serviciu de educaţie formală asigură mediul care garantează siguranţa şi sănătatea copiilor şi care ţine cont de caracteristicile psihologice ale dezvoltării copilului"

(M.E.C.T., 2008, p. 3-4).

„Scopurile educaţiei preşcolare sunt orientate spre întregirea şi accelerarea formării unor

capacităţi ce conturează personalitatea, în raport cu specificul vârstei cronologice şi individuale, urmărind deschiderea orizontului cultural şi pregătirea copilului pentru şcoală. Din perspectiva punerii unei temelii solide a viitoarei personalităţi dinamice, creatoare, active aşa cum este

prefigurată în finalităţile educaţiei, grădiniţa de copii împreună cu familia şi cu societatea civilă îşi conectează eforturile pentru asigurarea unui învăţământ preşcolar de calitate, cu valenţe preponderent formative, eficient şi centrat pe trebuinţele copiilor. Educaţia preşcolară organizată este concepută astfel încât să se realizeze în funcţie de două aspecte dominante: o primă treaptă, a socializării (grupa mică şi mijlocie) şi cea de-a doua, a pregătirii pentru şcoală. Preşcolarul reprezintă o personalitate în devenire, un viitor adult şi nicidecum un adult în miniatură. El trebuie cunoscut şi educat în consecinţă, stimulat în devenirea sa umană, sprijinit prin educaţie să-şi dezvolte potenţialul bio-psihic, să-şi materializeze posibilităţile, să dobândească acele competenţe spre care-l îndrumă capacităţile şi disponibilităţile proprii şi să-şi formeze aptitudini care să-i servească integrării şcolare şi apoi profesionale şi sociale" (Voiculescu, E., 2003, p.14-15).

Vârsta preşcolară reprezintă vârsta de aur a copilăriei. Este vârsta la care copiii realizează achiziții psiho-comportamentale fundamentale ce vor influența nivelul de integrare și adaptare a copilului la noul mediu educațional. Preșcolarii se află acum într-o perioadă a descoperirii. Vor depăși spațiul familiar al casei și vor descoperi o lume interesantă, în interiorul căreia se află educatorul/dascălul, cel care îl va ghida spre a crește frumos, spre a-și dezvolta cunoștințe, deprinderi, priceperi, valori, spre a-și forma competențe și comportamente.

Drumul copilului spre cunoaştere începe de la naștere și continuă pe tot parcursul vieții. Copiii socializează din ce în ce mai mult. Este perioada „de ce?"- urilor, când copiii pun întrebări fără întrerupere și caută explicații permanent în legătură cu lucrurile și fenomenele mediului înconjurător, începând să manifeste o atitudine pozitivă faţă de învăţare. Trebuie încurajați atât de părinți, cât și de dascăl să pună întrebări și să investigheze necunoscutul. Educația oferită de cei doi factori trebuie să-l ajute pe copil să se dezvolte armonios și să-i stimuleze curiozitatea.

Cea mai importantă în cadrul procesului instructiv-educativ este relaţia dintre educator şi educat. O relație armonioasă conferă copilului siguranță, respect, echilibru, deschiderea unor noi perspective pentru cunoașterea realității, pentru formarea primelor deprinderi de muncă intelectuală.

Educația formală trebuie să facă echipă cu educația nonformală pentru a face față nevoilor vremurilor de astăzi. Cea din urmă depășește pragul școlii și va ajuta la formarea unor tineri valoroși pentru societatea în care trăim.

Fiecare dintre tipurile de educație -formală, informală și nonformală- are rolul său în dezvoltarea personală și profesională a individului. Să nu uităm însă de educația incluzivă care este un proces continuu, ce răspunde, eliminând toate formele de discriminare, nevoilor de învățare ale tuturor copiilor și adulților.

Ziua Mondială a Educației este sărbătorită pe data de 5 octombrie a fiecărui an, însă aceasta este celebrată zilnic prin intermediul acțiunilor și activităților zilnice dedicate dirijării învățării pe tot parcursul vieții. Această zi pune în evidență importanța și rolul dascălilor din întreaga lume, precum și responsabilitatea pe care aceștia o dețin în educarea generațiilor viitoare.

„Educaţia nu este pregătirea pentru viaţă, educaţia este viaţa însăşi". (John Dewey)

Bibliografie:

1. Creţu, D., Nicu, A., (2004), *Pedagogie şi elemente de psihologie pentru formarea continuă a cadrelor didactice*, Editura Universităţii „Lucian Blaga" Sibiu, Sibiu;
2. Cucoş, C., (2006), *Pedagogie*, ediţia a II-a revăzută şi adăugită, Editura Polirom, Iaşi;
3. ***M.E.C.T., (2008), *Curriculum pentru învăţământul preşcolar (3-6/7 ani)*, Bucureşti;
4. Voiculescu, E., (2003), *Pedagogie Preşcolară*, ediţia a II-a revizuită, Editura Aramis, Bucureşti.

Ziua Educației – Celebrând darul învățării

Păcuraru Elena-Ioana
Profesor învățământ preșcolar
Grădinița cu program prelungit nr.15, Sibiu

„Darul învățării" semnifică oportunitatea și privilegiul de a dobândi cunoștințe și abilități. Este o temă profundă care evidențiază valoarea educației în viața fiecărei persoane. Iată câteva aspecte importante ale acestui dar

- oportunitatea de a crește: învățarea ne permite să ne dezvoltăm personal, să explorăm noi interese și să ne descoperim pasiunile;
- empowerment: cunoașterea oferă puterea de a lua decizii

informate, de a ne susține opiniile și de a acționa în mod responsabil;

- conexiuni sociale: educația facilitează interacțiuni cu diverse persoane, ajutându-ne să construim relații și comunități mai puternice;
- adaptabilitate: într-o lume în continuă schimbare, capacitatea de a învăța ne permite să ne adaptăm și să răspundem la provocările emergente;
- contribuție la comunitate: oamenii educați pot contribui mai eficient la bunăstarea comunităților lor, fie prin implicare civică, fie prin activități economice;
- inovație și progres: cunoașterea stimulează inovația, permițând dezvoltarea de soluții creative pentru problemele cu care ne confruntăm.

Aprecierea „darului învățării" ne poate motiva să căutăm mereu noi oportunități de educație și să valorificăm cunoștințele pentru a crea un impact pozitiv în viețile noastre și ale celor din jur. „Darul învățării" subliniază importanța cunoașterii și a educației în dezvoltarea personală și comunitară. O celebrare a acestui dar ar putea include activități care să promoveze importanța învățării, dar și să dezvolte un spirit comunitar bazat pe cunoaștere și colaborare precum:

- workshop-uri și seminarii: organizarea de sesiuni în care vorbitori inspirați împărtășesc cunoștințele lor.
- expoziții de artă și știință: prezentarea lucrărilor realizate de elevi sau studenți, demonstrând cum își aplică învățătura în practică.
- activități de lectură: provocări de lectură sau cluburi de carte pentru a încuraja cititul și discutarea ideilor.
- concursuri de eseuri sau prezentări: încurajarea tinerilor să-și exprime gândurile și să-și dezvolte abilitățile de comunicare.
- ziua porților deschise: sesiuni de informare despre oportunitățile de învățare disponibile în comunitate.
- recunoașterea cadrelor didactice: oferirea de premii sau diplome celor care contribuie semnificativ la educația și formarea elevilor.

Cunoașterea și educația joacă un rol esențial în dezvoltarea personală și comunitară, având multiple implicații și beneficii:

Importanța cunoașterii

- dezvoltare personală: cunoașterea ne ajută să ne înțelegem pe noi înșine, să ne explorăm pasiunile și să ne dezvoltăm abilități. Aceasta contribuie la creșterea încrederii în sine și la formarea unei identități puternice.
- gândire critică: educația ne învață să analizăm informațiile, să evaluăm argumente și să luăm decizii informate. Aceste abilități sunt cruciale în lumea modernă, unde suntem bombardați cu informații.
- inovație și creativitate: o bună educație stimulează gândirea creativă, ceea ce duce la inovații și soluții noi pentru problemele existente.

Importanța educației în comunitate

- colectivitate și coeziune socială: educația promovează valori precum respectul, toleranța și colaborarea. O comunitate educată este mai capabilă să își rezolve conflictele și să colaboreze pentru binele comun.
- dezvoltare economică: o populație educată este un motor al economiei, contribuind la creșterea productivității și atragerea de investiții. Educația oferă abilitățile necesare pentru a se adapta la cerințele pieței muncii.
- participare civică: cetățenii educați sunt mai predispuși să se implice în viața comunității, să participe la alegeri și să fie activi în deciziile care le afectează viața.
- reducerea inegalităților: educația poate reduce inegalitățile sociale și economice, oferind tuturor indivizilor șansa de a reuși, indiferent de background-ul lor.

În concluzie, cunoașterea și educația sunt fundamentale nu doar pentru dezvoltarea individuală, ci și pentru sănătatea și prosperitatea comunităților. Investiția în educație se traduce în societăți mai echitabile, mai inovatoare și mai bine pregătite pentru provocările viitoare.

Cariera didactică

Gavrilă Ana-Maria
Profesor învățământ preșcolar
Grădinița cu program normal nr. 2 Berbești , jud. Vâlcea

Studenţi până mai ieri, acum profesori într-o lume în transformare, o lume în care copii, preadolescenţi, adolescenţi, tineri, dar şi adulţi sunt legaţi între ei printr-o complicitate anume într-un joc ce se derulează necontenit: al predării de cunoştinţe, al receptării acestora, al acumulării, al evaluării. Acest joc nu este întâmplător, el rulează după legităţi proprii, legităţi ce-i transformă pe participanţi în parteneri, îi apropie, îi determină să înveţe unii de la alţii. De-a lungul unei zile, un profesor este nevoit să fie actor, prieten, soră medicală, antrenor, detectiv, părinte, căutător de comori care stau uneori, undeva, îngropate sub resemnare. Inocenţi nevindecabili, intrăm în jocurile copiilor, în clasă sau afară, nu atât spre a le arăta cum se face, cât pentru a descoperi lumea împreună. Odată ieşiţi din această convenţie, redevenim dascăli, însă nu severi, încremeniţi în rigori sau şabloane, ci înţelegători şi răbdători cu fiinţele ce

se plămădesc lângă noi.

De la înşişi educatorii noştri, am învăţat că dascălii sunt suflete fără ascunzişuri, de o rară sociabilitate, generoşi, calmi, răbdători, reprezentând chipul probităţii morale şi profesionale, al credinţei depline în esenţa condiţiei umane.

Fiecare elev simte nevoia de a fi preţuit, iubit, evidenţiat. Noi, profesorii, le putem demonstra elevilor preţuirea noastră, prin fiecare cuvânt, gest, prin grija pe care le-o purtăm, făcând adânci popasuri în sufletele lor, tulburându-le, până la emoţie. Îi respectăm, prin faptul că îi tratam ca pe fiinţe unice. Le dăm sentimentul siguranţei, mai ales atunci când acţiunile şi cuvintele noastre sunt conforme cu un înalt cod moral.

Profesia de educator/profesor este complexă şi nobilă prin misiunea pe care o are de îndeplinit: formarea unor personalităţi autonome integrabile social, cu capacităţi de gândire critică şi creativă, cu un profil moral autentic şi cu o înaltă profesionalitate. Sf. Ioan Gură de Aur spunea: "Nu există artă mai frumoasă decât arta educaţiei. Pictorul şi sculptorul fac doar figuri fără de viaţă, dar educatorul creează un chip viu; uitându-se la el, se bucură şi oamenii, se bucură şi Dumnezeu".

Chiar dacă importanţa socială a profesiei este uriaşă - din perspectiva transformării profunde a personalităţii, a dezvoltării substanţei intelectuale, fizice şi socio-morale a celor educaţi – această profesie în cadrul societăţii contemporane nu este printre cele mai solicitate, dar nu se regăseşte nici printre cele mai evitate. Este o profesie intelectuală respectată, care nu-i conferă deţinătorului putere, influenţă ori venituri băneşti deosebite, dar îi conferă un statut social ce-l plasează în zona de mijloc a societăţii.

În majoritatea statelor dezvoltate această profesie este exercitată mai ales de femei, bărbaţii dorind profesii care să le aducă venituri mai mari şi o anumită doză de inedit. În plus, această profesie oferă o perspectivă redusă de a face carieră (atât profesorul debutant cât şi cel cu gradul didactic I – cu multă experienţă – fac acelaşi lucru). Cu toate acestea profesia aceasta nu poate fi schimbată cu uşurinţă, iar dintr-un alt domeniu se poate pătrunde mai greu datorită pregătirii complexe de care este nevoie. Societatea actuală a dus la apariţia unor schimbări şi în cadrul sistemului educativ, schimbări care dau o nouă dimensiune rolului şi statutului cadrului didactic. Astfel, cadrul didactic nu mai este văzut doar ca un transmiţător de informaţii şi cunoştinţe prevăzute în programa analitică. El devine un gânditor şi un agent care trebuie să ia decizii iar în activitatea cu elevii devine un model şi un mediator. Ca model, cadrul didactic demonstrează în mod frecvent procesele de gândire şi explorare, iar ca mediator el este „interfaţă" între cel care învaţă şi mediul de învăţare, ajutând elevii să organizeze şi să interpreteze informaţiile.

Răspunzător de calitatea acestor schimbări, cadrul didactic, pe baza actualizării şi îmbunătăţirii ethosului pedagogic cu noţiunile propuse şi introduse de reforma din cadrul învăţământului (curriculum şcolar, evaluare formativă, managementul clasei de elevi ca grup social, noile relaţii profesor-elevi, manuale alternative, consiliere şi orientare, curriculum la decizia şcolii etc.) şi a dezvoltării tehnicilor pedagogice, le transpune în practica şcolară. Astfel, cadrul didactic/profesorul îşi construieşte propriul stil didactic adecvat noilor schimbări, stil ce se reflectă în următoarele direcţii de acţiune, direcţii ce pot fi asemănate cu puncte forte ale activităţii didactice: Preocuparea pentru cunoaşterea elevilor, a nevoilor, intereselor, dificultăţilor şi problemelor acestora. În vederea realizării acestei preocupări elevul trebuie să fie ascultat cu răbdare, lăsat să se exprime, să-şi manifeste opinia, să se dezvăluie, să acţioneze. El, elevul, trebuie acceptat aşa cum este, trebuie sprijinit să fie el însuşi, să-şi manifeste personalitatea şi propria valoare, să-şi găsească propriul său drum în realizarea sa deplină.

Manifestarea unui nou tip de relaţie a profesorului cu elevii şi asumarea de noi şi variate roluri ale profesorului. Noua relaţie democratică dintre profesor şi elevi consolidează noile roluri ale profesorului de: organizator, îndrumător, consilier, mediator, moderator, manager al procesului educaţional, evaluator etc. astfel că ea (relaţia) câştigă în dinamism şi în flexibilitate, facilitează o comunicare reală între cei doi protagonişti ai actului educaţional.

Preocuparea pentru o abordare nouă, integrată, interdisciplinară a conţinuturilor învăţării în cadrul ariilor curriculare şi a obiectelor de studiu.

În condiţiile actuale informaţia nu mai constituie un scop în sine, ci mai degrabă mijlocul prin care se formează capacităţile, priceperile, deprinderile şi comportamentele elevilor, celor educaţi. Explozia informaţională, multitudinea surselor de informare a elevilor impune a învăţa elevii să aleagă, să-şi formeze priceperi de a analiza critic sursele de informare, de a utiliza doar sursele veridice. Această realitate este amplificată şi de faptul că scopul activităţilor desfăşurate în şcoală se centrează pe educaţia caracterului, inteligenţei, sensibilităţii, voinţei şi atitudinilor, pe educaţia ecologică, pe educaţia pentru democraţie, pentru participare şi dezvoltare, pentru toleranţă, pentru respectul propriei persoane şi a celuilalt, pentru educaţie multiculturală şi pluralism, pentru educaţia patriotică, direcţii în care rolul profesorului este hotărâtor.

În concluzie, în întreaga sa activitate, profesorul trebuie să devină un partener activ în educaţia continuă, un susţinător dar şi un „consumator" al acesteia. Numai astfel va putea să se ridice la aşteptările formatorilor săi şi să aibă sentimentul datoriei împlinite, atât faţă de el cât şi faţă de cei pe care îi modelează, îi pregăteşte pentru confruntarea

cu rigorile vieţii. În mod sigur aceştia vor deveni nişte învingători.

Bibliografie :
1. Manolescu, A. - Managementul resurselor umane - ediţia a III-a, Bucureşti, Editura Economică, 2001,
2. Mathis, R.L., Nica, P.C., Rusu, C. - Managementul resurselor umane - Bucureşti, Editura Economică

Ziua educației, moment de reflecție și de motivație

Bîrsan Ioan-Dumitru
Director adjunct
Școala Gimnazială Batoș, jud. Mureș

Educatorul este luminătorul care aduce în lume frumusețea descoperirilor științifice și experiențiale pentru cei mici, dar și pentru cei mai mari, în diferite contexte. Învățarea are o țintă nobilă, cunoașterea, iar procesul este dinamic pe parcursul întregii vieți. Știința rămâne mereu o taină care așteaptă să fie descoperită de învățăcei.

De mici am cunoscut acest proces amplu, am devenit actorii de tip beneficiari ai roadelor educației și am aplicat în viața cotidiană numeroase învățături din diferitele domenii, acoperite atât de generos de educația generală oferită de școală în sistemul formal, organizat de stat prin politici educaționale adaptate timpurilor trăite.

Cine nu își amintește chipul plin de bunătate al învățătorului, care se apleca spre noi cu răbdare, să ne inițieze în primele elemente ale scrisului și ale cititului?
Anii care au fost „jertfiți" de noi pentru educație au fost numeroși, uneori cu multe provocări specifice nevoii de adaptare la tot ce au însemnat schimbările specifice educației. Cu atât mai mult, rezultatele obținute au devenit factori model, care să stimuleze noile generații în direcția formării pentru viață printr-o educație aleasă. Timpul trecut a devenit un rezervor nesfârșit de inspirație pentru omul educat, dacă a prețuit această cale în tinerețe și a continuat să afle mai mult, să își satisfacă nevoia de cunoaștere simultan cu acea conștientizare că oricât învață, tot mai are câte ceva de aflat, de descoperit, de asimilat.

Actorii devenirii noastre, cadrele didactice, care au reprezentat modele pentru noi, au cunoscut aceste adevăruri și cu multă dragoste și răbdare au insistat să ne bucurăm de beneficiile învățării îndrumându-ne să alegem calea școlii, a educației. Viața omului are mare nevoie de cunoaștere în diferitele momente și contexte. Uneori, unii dintre noi am ales să urmăm calea educatorului, să devenim la rândul nostru formatori având în minte și suflete modelele care ne-au marcat destinul, evoluția, sensul profesional și vocațional în viață. Mărturia fiecăruia este diferită dar nu există cineva care să nu fie influențat pozitiv de un dascăl de-a lungul contactului cu școala în perioada de formare. Unii dascăli se bucură, când li se alătură pe tărâmul fertil al formării tinerelor generații, foști elevi care oferă mărturii sincere și grăitoare privind influența benefică asupra lor și amintirile frumoase din anii de școală, fie ea primară, gimnazială, liceală sau din anii studenției.

Pentru a ajunge la rezultatele dorite pe plan profesional, efortul este de durată, examenele se înșiră precum niște flori pe un stand pentru a fi culese de cei mai interesați mușterii, angajatorii. Beneficiile eforturilor depuse devin vizibile, cei care reușesc cunosc starea de fericire privind dinamica profesională personală și doresc să o păstreze mereu prin actualizarea permanentă a informațiilor, prin perfecționarea continuă.

A ajunge la ținta propusă nu înseamnă finalul drumului în educație! De multe ori apare ipoteza că după ce realizăm ceea ce ne-am propus din perspectivă profesională, prin eforturi de învațare direct proporționale cu cerințele succesului în acel sens, apare tendința de a crede că acel maxim propus, realizat, a fost finalul procesului de (auto)educare. Realitatea este diferită: învățarea aduce după sine alte procese de învățare, ea nu se încheie niciodată. Poate că pentru unii acest demers continuu, sau reluat frecvent, poate deveni obositor și mare consumator de resurse. Avem numeroase dovezi din diferite domenii de activitate că indiferent cât de multe cunoștințe acumulează cineva pentru a munci într-un anumit domeniu de activitate este nevoie de perfecționare, de noi cursuri, de actualizarea unor informații, concomitent cu noi descoperiri științifice în domeniu, cu noi modele de practică etc.

Procesul educațional clasic, din trecut, a cunoscut o transformare rapidă odată cu integrarea computerului în educație și cu dezvoltarea sistemelor informatice de operare, a mijloacelor moderne de comunicare din mediul online, cu apariția multitudinii de informații, aproape nelimitate, disponibile în mediul online la un clic distanță, prin folosirea internetului de mare viteză, accesibil în școli și acasă. Perioada pandemiei a constituit un start în privința educației on-line. Între materialele realizate de cadrele didactice au apărut așa numitele resurse educaționale deschise, utile în predarea-învățarea din mediul online.

Atunci s-au observat anumite limitări ale educației online și s-a concluzionat că educația adevărată presupune interacțiunea reală și directă, nemijlocită a educatorului cu învățăcelul. Adaptările s-au realizat din mers, perfecționarea cadrelor didactice a fost rapidă, iar materialele realizate de oamenii dedicați au reprezentat coordonatele muncii și dorinței actorilor de pe scena educației de a continua educația în folosul exclusiv al tinerelor vlăstare.

În fiecare an, în data de 5 octombrie, cu prilejul Zilei educației, ne amintim de trecut, ne bucurăm de darul cel mare al educației concretizat în numeroasele realizări care au produs fericire elevilor și părinților, promitem solemn că vom contribui cu seriozitate la formarea tinerilor pentru viitor, îi asigurăm pe părinți de bunele intenții și le cerem implicarea lor în procesul acesta și acasă.

Dascălii nu sunt singuri, demersul lor nu este vizibil imediat, fără ei nu am vorbi despre prezentul omului pregătit intelectual, nu ar exista un viitor frumos pentru tinerii de azi. Merită să le fim recunoscători prin simplul salut, printr-o conversație în care să le oferim recunoștința sinceră, să le oferim un buchet de flori format din urările de bine și sănătate.

Această misiune de dascăl presupune vocație, o chemare lăuntrică, o pasiune pentru tot ce faci pe tărâmul magic al educației. Dacă elevii observă entuziasmul la cel care predă vor prelua modelul și vor învăța cu zel, ei au nevoie de motivație, de exemple, de oportunități de dezvoltare pe care noi, educatorii, le putem oferi.

Misiunea de formare nu se limitează la orele din școală, de multe ori îi învățăm pe elevi și în afara acestora, cu prilejul numeroaselor activități pe care le oferim gratuit în cadrul extrașcolar prin proiecte, cursuri opționale, concursuri școlare, tabere de vară, excursii etc. Subliniez caracterul gratuit al oportunităților de formare oferit elevilor.

Astăzi, darul educației se oferă în primul rând dascălilor care au înțeles atât de bine misiunea și au făcut totul pentru binele tinerilor păstoriți pe tărâmul de basm al educației. Pentru ei apar felicitări sincere pentru munca depusă și rezultatele obținute, pentru contribuția la binele societății post-moderne și încurajarea spre perfecționare în contextul dinamic al schimbărilor din educație.

Cine nu a cunoscut darul educației să stea de vorbă cu un educator. Acesta va reuși să creioneze un tablou amplu și detaliat al educației și a tot ce presupune ea, nu doar din perspectiva propriei implicări în demers, ci și raportat la orizontul de formare al elevului, cu accente pe competențele necesare succesului în lumea dinamică în care trăim.

La mulți ani, drag coleg! Munca îți este recunoscută nu doar astăzi, 5 octombrie, ci în fiecare zi, când, în sala de clasă îți revezi învățăceii curioși, dornici să afle mai multe, activi la ore și cu rezultate frumoase.

Manifest pentru educație

Buga Florin
Profesor consilier școlar
Centrul Județean de Resurse și de Asistență Educațională Iași

Educația este, fără îndoială, unul dintre cele mai importante drepturi fundamentale ale omului, o cheie esențială pentru construirea unui viitor mai bun. Dar astăzi, în multe colțuri ale lumii, acest drept rămâne un vis fragil, amenințat de violență, sărăcie sau indiferență.

Într-un sat din România, într-un județ din Moldova, o fată merge spre școală cu ghiozdănelul roz cu câteva desene pe el. În acesta sunt patru cărți, patru caiete, niște carioci și două pixuri. Trece pe lângă bisericuța din sat care arată din ce în ce mai ponosită pentru că nimeni nu mai donează pentru a o renova, apoi trece pe lângă barul din sat unde la șapte dimineața vreo doi oameni își iau „doza de dimineață” privind biata copilă deplasându-se spre școală, apoi face dreapta la troița făcută de tanti Maria atunci când i-a murit fiul și intră pe poarta școlii. Se așează în bancă, stă un pic de vorbă cu colegii și intră pe ușă doamna învățătoare care începe să predea lecția. Trec patru ore și se îndreaptă din nou spre casă. E fericită! Astăzi a luat un „Foarte Bine” la Matematică și a reușit să o impresioneze pe „duamna”. A învățat ceva nou la Științele Naturii și în clasă s-a vorbit despre dreptul la educație!

În alte locuri, însă, acest drept este sfâșiat de forțe inumane. În Afganistan, unde frica și suferința domină viața de zi cu zi, fete curajoase se strâng în ascuns pentru a învăța. Printre ruinele războiului, în subsoluri întunecate, la lumina pâlpâitoare a unei lumânări, ele se străduiesc să descifreze tainele cunoașterii. Îndrumate deseori de alte femei marcate de violență și abuzate, ele refuză să lase întunericul să le învăluie viitorul. În mijlocul disperării, educația rămâne pentru ele o scânteie de speranță, singura lor armă împotriva opresiunii și violenței ce le înconjoară minut de minut.

În Ucraina, unde bombele cad fără avertisment, iar zgomotul mitralierelor a devenit fundalul sonor al existenței, școlile nu mai sunt locuri de siguranță și cunoaștere, ci ținte ale distrugerii. Frica a făcut mulți copii să construiască ziduri

ziduri între ei și educație, iar băncile o dată ocupate de zumzetul specific unei școli sunt acum aruncate în aer. Cărțile și caietele din care se învăța ieri, au fost astăzi înlocuite de frica că viitorul nu va mai exista și că mâine, poate, va fi mai sărac.

Aceste imagini tragice ne amintesc că educația nu este doar despre lecții învățate într-o clasă. Este despre dreptul fiecărei ființe umane de a visa, de a se dezvolta, de a se ridica deasupra condițiilor impuse de violență și sărăcie. Fără educație, viitorul rămâne închis, iar pacea devine imposibil de atins. Ba mai mult, scopul educației este despre a pregăti individul pentru a face față greutăților vieții și a-l abilita cu skill-urile necesare pentru a duce o viață cât mai optimă și cu cât mai multe momente de fericire, iar prin război și condiții precare se încalcă chiar dreptul fundamental al individului la educație!

Trebuie să luptăm pentru fiecare copil în parte, indiferent de locul în care s-a născut, indiferent de rasa acestuia sau de etnie, să aibă acces la educație. Prin educație nu doar că deschidem minți, dar construim și viitorul nostru, al satului, orașului ba chiar al națiunii noastre. Aici este arma cea mai puternică împotriva violenței, a ignoranței, a urii și a nedreptății. Fie că este vorba de o fetiță cu un ghiozdan roz într-un sat din România sau de niște copile curajoase dintr-un subsol din Afganistan, fiecare pas făcut spre școală este un pas făcut spre un viitor mai bun.

Educația este șansa noastră la pace și progres, prin urmare trebuie celebrată. Nu pentru noi, cei care încercăm să o oferim din toate puterile, nu pentru cei care avem acces la ea și beneficiem de toate platformele digitale, de scaune cu suport lombar și birouri inteligente, ci pentru fetițele care scrijelesc la lumina unei lumânări cifrele și literele, pentru școlile aruncate în aer de invadatori și pentru fetițele cărora le sunt aruncate priviri în drum spre școală. Pentru curajul de care dau dovadă, pentru hotărârea și determinarea lor, dar și pentru ceea ce ar putea aduce ele mâine.

De aceea, trebuie să sărbătorim educația nu doar pentru ce înseamnă ea acum, ci pentru ceea ce poate aduce mâine. Este o zi dedicată tuturor celor care, prin educație, își croiesc o cale spre un viitor mai drept, mai pașnic și mai plin de oportunități. Sărbătorind educația, sărbătorim curajul, determinarea și visurile fiecărui copil care nu renunță, indiferent de greutățile întâmpinate. În final, educația este nu doar despre a învăța, ci despre a spera și a construi un viitor în care fiecare copil, oriunde s-ar afla, are șansa de a reuși.

Sărbătorirea Zilei Educației este, așadar, un omagiu adus nu doar sistemelor de învățământ și profesorilor, ci și celor care, în ciuda circumstanțelor nefavorabile, nu încetează să lupte pentru dreptul de a învăța. Este un moment de reflecție asupra responsabilității noastre colective de a asigura că fiecare copil, indiferent de locul unde s-a născut, de contextul social sau de dificultățile cu care se confruntă, are acces la educație de calitate.

Rolul motivației intrinseci și extrinseci în procesul de învățare

Covaci Laurean Vlad
Profesor
Liceul Teoretic ,,Samuil Micu" Sărmașu. jud. Mureș

Termenul de motivație derivă de la adjectivul latin *motivus* = care pune în mișcare și desemnează aspectul energetic, dinamic al comportamentului uman.

În „ *Marele Dicționar al Psihologiei*", motivația este definită ca o sumă de „*procese fiziologice și psihologice responsabile de declanșarea, menținerea și încetarea unui comportament, ca și de valoarea apetitivă sau aversivă conferită elementelor de mediu asupra cărora se exercită acel comportament*".

Motivația „*desemnează ansamblul factorilor care declanșează activitatea omului, o orientează selectiv către anumite scopuri și o susține energetic.*" (Dragu A., Cristea S., 2003, p.72)

Motivația este un element esențial în procesul de învățare, determinând direcția, intensitatea și persistența eforturilor noastre în dobândirea de noi cunoștințe sau abilități. Aceasta poate fi clasificată în două tipuri principale: *motivația intrinsecă* și cea *extrinsecă*.

În timp ce motivația intrinsecă provine din dorința noastră internă de a învăța și de a ne dezvolta, motivația extrinsecă este influențată de factori externi, cum ar fi recompensele sau recunoașterea socială. Ambele tipuri joacă un rol important în educație și învățare, deși impactul lor asupra performanței și satisfacției poate varia semnificativ.

Motivația intrinsecă

Motivația intrinsecă se referă la dorința internă de a învăța, alimentată de curiozitate, interes sau plăcerea de a explora un subiect nou. Aceasta este legată de satisfacția personală și de sentimentul de împlinire pe care îl simțim atunci când ne dedicăm unei activități care ne pasionează. Elevii care sunt motivați intrinsec învață nu doar pentru a obține o notă bună sau pentru a evita sancțiuni, ci pentru că sunt interesați de conținutul cursului și consideră că învățarea este valoroasă în sine.

Cercetările arată că motivația intrinsecă este un

predictor puternic al performanței academice pe termen lung. Elevii care sunt motivați intrinsec tind să fie mai implicați, să depună mai mult efort și să manifeste o mai mare perseverență în fața dificultăților. De exemplu, un elev pasionat de matematică poate să rezolve probleme complexe nu doar pentru a obține o notă bună, ci pentru că găsește satisfacție în procesul de gândire logică și rezolvare a problemelor.

Motivația intrinsecă promovează, de asemenea, un stil de învățare mai profund. Elevii motivați intrinsec sunt mai predispuși să caute înțelegeri mai complexe și să se angajeze în explorarea mai amănunțită a subiectului, deoarece sunt interesați să înțeleagă temeinic materialul. Aceștia sunt mai puțin preocupați de memorarea mecanică a informațiilor și mai mult de aplicarea și integrarea lor în alte domenii de cunoaștere.

Motivația extrinsecă

În contrast, motivația extrinsecă este alimentată de factori externi, cum ar fi recompensele, recunoașterea socială sau evitarea pedepselor. Un exemplu clasic de motivație extrinsecă în educație este obținerea unei note mari pentru a primi o recompensă, cum ar fi laudele din partea părinților sau profesorilor, sau pentru a evita consecințe negative, cum ar fi o notă slabă sau dezaprobarea. Această formă de motivație este frecvent întâlnită în mediile educaționale, unde succesul este adesea măsurat în termeni de performanțe externe.

Deși motivația extrinsecă poate fi un factor puternic în stimularea comportamentului de învățare, aceasta are și unele limite. Elevii motivați extrinsec tind să fie mai orientați spre rezultate și mai puțin preocupați de procesul învățării în sine. În loc să urmărească o înțelegere profundă a materialului, aceștia se concentrează pe obținerea recompensei, ceea ce poate duce la o învățare de suprafață sau la memorarea mecanică a informațiilor. De exemplu, un elev care învață doar pentru a obține o notă mare poate trece rapid peste conceptele importante, fără să le înțeleagă cu adevărat.

Cu toate acestea, motivația extrinsecă poate fi benefică în anumite situații, în special atunci când sarcina de învățare nu este în mod natural interesantă pentru elev. Recompensele externe, cum ar fi premiile sau recunoașterea socială, pot servi drept impuls inițial, determinându-l pe elev să înceapă o activitate, chiar dacă nu este motivat intrinsec. Uneori, această expunere inițială poate duce ulterior la o creștere a interesului și, implicit, la dezvoltarea motivației intrinseci.

Concluzii

- Educația modernă ar trebui să se concentreze pe crearea unui mediu de învățare care să favorizeze dezvoltarea motivației intrinseci. Profesorii pot face acest lucru prin prezentarea materialelor într-un mod captivant, care să stârnească curiozitatea, prin oferirea de feedback constructiv și prin încurajarea elevilor să își stabilească propriile obiective de învățare. În același timp, recompensele externe pot fi folosite cu discernământ pentru a încuraja un comportament pozitiv, fără a suprima dorința elevului de a învăța din motive interne.
- Deși ambele tipuri de motivație joacă un rol în procesul de învățare, idealul ar fi găsirea unui echilibru între cele două. Motivația intrinsecă este de dorit pe termen lung, deoarece promovează o învățare mai profundă și o mai mare autonomie a elevilor. Totuși, în anumite contexte, motivația extrinsecă poate fi un instrument util, în special în cazul activităților mai puțin atractive sau provocatoare, care necesită un impuls extern pentru a fi inițiate.
- Motivația intrinsecă și extrinsecă sunt două forțe care modelează procesul de învățare. Chiar dacă motivația extrinsecă poate fi eficientă în atingerea unor obiective imediate, motivația intrinsecă este esențială pentru a susține învățarea pe termen lung și pentru a dezvolta o adevărată pasiune pentru cunoaștere. Echilibrul între cele două forme de motivație poate duce la o experiență educațională mai bogată și mai împlinitoare.

Bibliografie:

1. Dragu A., Cristea S., 2003, *Psihologie și pedagogie școlară*, Ed. Ovidius University Press, Constanța

2. Larousse, 2006, *Marele dicționar al psihologiei*, Ed. Trei, București

Rețeta Vieții: Ingredientul Esențial: Educația

Grădinaru Ana Maria
Profesor
Școala Profesională Lungani, jud. Iași

Aș putea începe această lucrare cum se încep toate lucrările de acest fel, respectiv cu una din definițiile educației. Educația reprezintă activitatea specializată, specific umană, desfășurată în mod deliberat, prin care se mijlocește raportul dintre om și factorii de mediu, favorizând dezvoltarea omului prin intermediul societății și a societății prin intermediul omului (Dumitru, 2008). O altă definiție poate fi dirijarea evoluției individului spre stadiul de persoană

formată, autonomă și responsabilă (Cerghit et al., 2001). Pot continua cu mai multe definițiii, deoarece acest concept a fost vast studiat, dar din acest punct de vedere eu aleg să mă opresc aici. Cu toate acestea urmează să vă prezint un rezumat și să extrag esența în mod metaforic.

Eu am ajuns la concluzia că educația este ca sarea în bucate. În modelul bio-psiho-social educația este un liant, dar și un element important al „rețetei ereditate-educație-mediu". Aleg să zic că este ca o rețetă deoarece educația este ingredientul pe care putem să îl controlăm (punem mai multă sau mai puțină sare). În același timp este și cel care condimentează, care aduce savoare. Nu putem să ne luptăm cu natura și să modificăm ce este genetic, ereditar. Asupra factorilor de mediu putem interveni, dar prea puțin încât să avem un efect semnificativ. Din experiența mea de cadru didactic realizez că deși dau sugestii părinților nu pot schimba obișnuințele și tot universul de acasă al copilului. Atunci ce ne rămâne nouă ca profesori să facem? Putem interveni direct asupra relației ereditate-mediu prin ce facem la clasă și în tot timpul în care copilul se află la școală. Educația este importantă deoarece schimbă acele componente ale personalității care nu sunt transmise genetic. De asemenea, putem modela și părțile personalității care sunt înnăscute.

Sper că am reușit să vă prind în povestea mea și să vă conving cât de importantă este educația în viziunea mea. Am încercat acest lucru să îl fac și cu elevii de la clasele mele. Încetul cu încetul am ajutat la înflorirea „Copacului cunoștințelor" împreună cu cei din clasele profesionale. Am ales să nu fie o activitate în care să le îngrădesc libertatea de exprimare și de gândire a adolescenților cum se întâmplă la alte activități. Orice idee a fost încurajată și lăudată. De asemenea, ideile care erau departe de concept au fost preluate ca punct de plecare fiind ghidate până când s-a ajuns la o idee în acord cu conceptul central al activității noastre. Am fost plăcut uimită de faptul că elevii au surprins una din perspectivele educației. Majoritatea s-au dus direct cu gândul la respect, bunătate, cei șapte ani de acasă. Poate pare că nu sunt cele mai ideale răspunsuri, dar ele surprind tocmai această utilitate a educației de a modela comportamentele pentru a putea să ne integrăm în societate, de a indica ce este bine și ce este mai puțin bine să facem.

Consider că este important atât pentru noi cadrele didactice, cât și pentru copii să „sărbătorim" acest eveniment. Uneori rutina, dar și alți factori atât fiziologici (boala, oboseala), psihologici (burn-out), cât și personali intervin în activitatea noastră și pierdem din vedere tocmai scopul și menirea noastră ca profesori. De la un profesor cu experiență am primit un sfat foarte bun și înțelept în activitatea mea fiind la început de drum. Cunoștințele pot fi predate de oricine dacă are materialele în față. Rolul nostru nu este doar de a preda o serie de concepte, definiții și după să ne încheiem activitatea. În același timp noi trebuie să dăm atenție și să ascultăm și trăirile interioare ale elevilor. De multe ori nu au cine să îi asculte sau nu găsesc sprijin. În acest caz și nu doar empatia, este foarte importantă ca în orice domeniu în care lucrăm cu oamenii. După ce am ascultat acest sfat și ce cazuri a avut acest profesor, m-am gândit direct la piramida lui Maslow. Activitatea pe care ei trebuie să o desfășoare este în partea de sus a piramidei, dar pentru ca să ajungem acolo trebuie să satisfacem nevoile de bază. Mulți dintre elevii noștri au dificultăți financiare sau nu se simt în siguranță. Dacă totuși au aceste necesități este posibil ca ei să nu aibă pe nimeni care să îi asculte. Da, este un loc de muncă ca oricare altul pentru noi. Da, este obositor și costisitor ca timp. La final de zi sau după ceva ani când tragi linie la tot ce ai investit ajungi la concluzia că merită tot efortul. Mi-am dorit mereu să pot avea un loc de muncă unde chiar pot face ceva util. Pot spune că de când sunt profesor simt în sfârșit că fac acest lucru.

Ca notă de încheiere doresc să vă fac să rămâneți după ce citiți acest eseu cu o idee de bază pe care să o luați cu dumneavoastră în fiecare zi pe tot parcursul activității. Noi ca profesori suntem persoane foarte importante în viața elevilor. Dacă este să facem un joc în care vă propun să vă gândiți la un profesor care v-a schimbat viața sau v-a încurajat exact când aveați nevoie ,,Cine vă vine primul în minte?". Nu este doar o întrebare retorică sau ca exemplu. Chiar vă invit să faceți un efort să vă luați câteva momente să vă gândiți cine ar putea fi și cu ce a contribuit la dezvoltarea voastră. O să am rugămintea să meditați la acest lucru și să vă conturați câteva idei. După acest moment o să vă rog de mâine dacă nu ați făcut-o până acum să încercați să vă ghidați activitatea exact după ce v-ați notat pe foaie. Cum acel profesor a fost apreciat de dumneavoastră și a rămas în amintire după atât de mult timp, așa și dumneavoastră veți fi în viitor pentru un elev. De multe ori mi se pare că mă lupt cu morile de vânt și că deși încerc să schimb ceva nu are efect. Un alt profesor mi-a spus că nu am de unde să știu acest lucru. Poate într-un anume moment un elev își va aminti la un moment dat sau va avea un moment de revelație și îi voi trezi în minte o idee. Chiar dacă este unul singur tot a meritat efortul și am putut schimba viața cuiva. Apreciez pe toată lumea care își desfășoară activitatea în acest domeniu deoarece știu că nu este ușor, dar avem ocazia să putem face ceva util și care chiar rămâne în timp peste generații.

Bibliografie

Cerghit, I., Neacșu, I., Negreț-Dobridor, I., & et al. (2001). *Prelegeri pedagogice*. Iași: Editura Polirom.

Dumitru, I. A. (2008). *Consiliere psihopedagogică. Baze teoretice și sugestii practice*. Iași: Editura Polirom, (255).

Jocul și joaca în Educație

Dancu Doina
Profesor învățământ primar
Școala Gimnazială nr. 21, Sibiu

Educaţia, cum bine se ştie, are un scop bine definit în dezvoltarea psiho-socială şi cognitiv-afectivă a copiilor, ceea ce îi conferă un caracter conştient, bine structurat, cu etape de lucru clar definite. Este un demers tipic uman, amintit ca atare de lucrările specializate în educaţie şi pedagogie, care amintesc, în oglindă, lipsa de scop, instinctualitatea absolută, la animale, atunci când acestea îşi cresc puii într-un efort pur biologic al protejării, hrănirii şi iniţierii în supravieţuire a acestora.

Societatea organizează educaţia în mod organizat şi sistematic, având în vedere obţinerea rezultatelor scontate, iar cadrele didactice sunt desemnate, prin specificul pregătirii lor profesionale, să integreze copiii în sistemul educaţional, spre a-i forma în vederea viitoarei lor integrări sociale.

Metodele de educare în şcoală sunt diverse şi, cu cât sunt mai la îndemâna copiilor, mai accesibile puterii lor de înţelegere şi implicare, cu atât mai bine sunt însuşite cunoştinţele şi abilităţile necesare de către mai micii sau mai marii destinatari ai educaţiei publice. În şcoala primară metodele pot fi adeseori confundate cu jocul şi joaca din cel puţin două motive:

— elevii sunt la vârsta la care joaca este încă modalitatea prin intermediul căreia se pot exprima cel mai confortabil;

— limbajul jocului, particularităţile libertăţii sale de exprimare sunt atractive până într-atât încât şi sarcinile de învăţare mai grele pot fi acceptate de elevi, dacă sunt transpuse prin intermediul jocului, întotdeauna bine primit de copii... şi nu numai.

Pornind de la considerentele enunţate mai sus, consider că jocul şi joaca sunt aproape infailibile în transpunerea educaţiei şcolare, în modelarea info-comportamentală a copiilor, în vederea dezvoltării personalităţii acestora, a formării lor ca fiinţe sociale şi a pregătirii lor formale şi informale, spre a fi apţi să răspundă cât mai adecvat provocărilor multiple pe care le oferă societatea dinamică a zilelor noastre.

Jocul şi joaca sunt complementarităţile care prelungesc, dinamizează, flexibilizează, fixează şi nuanţează educaţia. Jocul este organizat, are anumite reguli prestabilite, stabileşte uneori ierarhii şi creează apartenenţa la grup şi simulacrul societăţii. Joaca, în schimb, este mai mult o expresie a spontaneităţii, a transformărilor imediate, a fluidităţii gândirii, ideilor, a exuberanţei creative, netributare multor îngrădiri comportamentale. Mimetici şi inovativi, copiii acceptă şi reproduc cu bucurie cât mai multe jocuri, cu regulile lor care reglementează activităţile comune, dar sunt la fel de deschişi şi participativi la joaca eliberatoare de stricteţea anumitor reguli, punându-şi la încercare capacitatea creativă şi potenţându-şi abilităţile de orice fel, fără grija urmăririi unui ţel bine definit.

Educaţia poate beneficia de rigoarea şi spontaneitatea jocurilor îndrăgite de copii, de aceea sunt adepta unei abordări cât mai ludice a actului de învăţare, în măsura în care aspectul ludic al interacţiunii profesor-elevi contribuie la îndeplinirea sarcinilor educaţionale ce revin, deopotrivă, cadrului didactic şi elevilor pe care îi învaţă/educă. În învăţământul primar, mai ales la clasele mici, joaca atrage copiii şi le oferă posibilitatea unei asimilări mai uşoare a informaţiilor, precum şi inedita lor utilizare în contexte adesea neaşteptate. De asemenea, jocurile îi familiarizează cu existenţa regulilor, cu necesitatea respectării acestora, în vederea bunei desfăşurări a activităţii ludice la care s-a convenit. Mai mult, jocurile oferă un incipient social, consfinţind şi întărind grupul şi funcţionalitatea lui, precum şi necesitatea şi importanţa efortului individual care să ajute la obţinerea de către grup a unor rezultate cât mai bune. Jocul permite socializarea copiilor, acceptarea apartenenţei la grup şi a contribuţiei individuale la reuşitele acestuia, crearea de ierarhii şi respectarea acestora, în vederea organizării cât mai eficiente a jocului-activitate şi a obţinerii rezultatelor dorite în cadrul acestuia. Pe de altă parte, joaca dă frâu liber imaginaţiei, fluctuaţia ideatică se manifestă alert, uneori debordant, activităţile fizice devin, câteodată, tot mai solicitante, stimulându-se astfel la copil gândirea, dezvoltarea fizică şi imaginaţia creatoare. Subsumate demersului educaţional, jocul şi joaca pot eveni atu-urile cadrului didactic în eforturile sale dedicate elevilor, dezvoltării personalităţii lor, a competenţelor necesare viitorei lor integrări socio-profesionale.

BIBLIOGRAFIE

Chateau, Jean, *Copilul şi jocul*, Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică, s.a.

Claparède, Édouard, *Psihologia copilului şi pedagogia experimentală*, Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică, 1975.

Şafran, O, *Instrucţie şi educaţie*, Bucureşti, Editura Enciclopedică Română, 1970.

Ziua Educației- Celebrând darul învățării

Decean Monica
Profesor consilier școlar
Centrul Județean de Resurse și de Asistență Educațională Sibiu

Motto:

,,Învățătura este singură bogăție pe care nimeni nu ți-o poate fura"
Socrate

Dascălul, omul cu vocația zidirii în suflet, oferă copiilor un dar, acela de a-i învața să învețe. Darul învățării ne este dat pentru deschiderea unor porți către o lume plină de speranța de mai bine. Temelia învățării, pe care cei care învață construiesc o nouă cunoaștere, se sprijină pe temelia învățării zidită anterior.

Isaac Newton spunea atât de sugestiv ,,dacă am văzut mai departe decât restul, este pentru că am stat pe umerii giganților"! Acei giganți sunt dascălii, care cu răbdare și pricepere, dar mai ales cu darul învățării, au zidit fundații pentru generații și generații, pe care de -a lungul timpului, s-a bazat orice descoperire.

Învățarea, că formă complexă de activitate, este condusă de principii, reguli și legi proprii, care trebuie respectate și adaptate în funcție de particularitățile individuale și utilizate în folosul nostru. Noile modele de abordare, de gândire și de acțiune au influențat în acest context și poziționarea față de învățare.

Învățarea trebuie să înceapă cu problemele din jurul cărora elevii construiesc înțelesul, iar scopul învățării este ca elevul să-și construiască propriul său înțeles. Datorită multiplelelor dificultăţi şi provocări pe care le ridică elevii din ultimele promoţii, profesorii au fost nevoiţi să caute soluţii şi modalităţi de apropiere a acestora de activitatea şcolară, de reducere a factorilor de risc şi de corectare a comportamentelor nedorite, fiind formulate două tipuri de abordări: abordările de ordin psihologic- încearcă să se apropie afectiv de ei, să comunice mai mult cu ei, să îi înţeleagă, să le cunoască problemele, necesităţile, să le fie chiar prieteni. Mulţi profesori au încercat să reducă distanţa formală faţă de ei, să caute să le câştige mai întâi încrederea şi chiar afecţiunea. Mai mult, o parte dintre ei consideră că trebuie „să se coboare" la stilul lor de viaţă, la nevoile şi preocupările lor specifice, chiar să preia şi să folosească în comunicare elemente din cultura lor, în special particularităţi de limbaj, pentru a stabili o legătură apropiată. Unii declară că un profesor trebuie să dea dovadă de creativitate și de receptivitate la schimbările sociale . Există păreri ce fac trimitere la demersul de desfășurare a unor discuţii personale cu elevii, alţii au atras atenţia și asupra condiţiei indispensabile ca acestea să fie conduse cu foarte multă atenţie și tact, fără intervenţii brutale în viaţa lor intimă sau cu o atitudine excesiv moralizantă, care pot determina o retragere și o închidere a acestora. Se vorbește și despre necesitatea de a manifesta într-o mai mare măsură atitudini pozitive, încurajatoare şi valorizante faţă de elevi. Sunt conştienţi că este necesar să arate interes şi acceptare pentru ceea ce este important sau interesant din punctul lor de vedere, pentru ideile, dorinţele şi pasiunile lor - dar canalizate şi orientate în direcţie educaţională - mai degrabă decât atitudini de admonestare şi sancţionare .

În cazul abordărilor pedagogice, s-a constatat că elevii de azi au nevoie de sarcini mai dinamice, mai rapid desfășurate, pentru că nu mai au răbdarea de a aștepta și de a aprofunda. De asemenea, sarcinile trebuie să fie cât mai atractive pentru a le menţine interesul. Aici vorbim de ,,darul învățării ".

Un proverb românesc spune ,,învățătura este farul vieții" un far aprins cu dăruire de către dascăli, începând din fragedă copilărie și continuând către maturitate. Ei știu că "învățăm nu pentru moment, ci pentru eternitate " după cum afirma atât de frumos Seneca.

Bibliografie:

1. *Analiza mediului educațional din România*. Raportul Național. TALIS 2018.

2. *Cultura elevilor și învățarea*. Raport Institutul de Științe ale Educației, Bucuresti 2014.

3. *Metode pedagogice de predare învățare*,Vocila Andrei, 2010.

Propunere de activitate cu preșcolarii Promovarea valorilor interculturale și prevenția conflictelor sau a discriminării

Tărîță Gabriela
Profesor învățământ preșcolar
Școala Gimnazială nr.1, Sibiu

Un cuvânt, un concept, un termen stă pe buzele noastre, a cadrelor didactice, copiilor, părinților, comunității și celor care avem ca preocupare educația.

Conceptele din domeniul educației interculturale pot fi abordate în cadrul activităților cu preșcolarii prin intermediul jocurilor, convorbirilor, lecturilor după imagini, povestirilor, urmărindu-se să fie dezrădăcinate mentalități și abordări pline de prejudecăți.

Tema activității: „**Educația pentru toți** – *Suntem unici și diferiți*".

Scopul activității: Însușirea de cunoştinţe referitoare la diferențele dintre copii și a abilităților de dezvoltare a relațiilor de prietenie dintre aceștia.

Materiale și mijloace didactice: silueta prințesei Tiana (Disney), imagini pe tema activității, instrumente de scris – creioane colorate, coli albe.

Captarea atenției se va realiza cu ajutorul prințesei Tiana, care a venit cu materialele necesare desfășurării activității, în cadrul căreia se va discuta despre diferițele dintre copii, dorințele și nevoile copiilor și activitățile lor preferate.

În desfășurarea activității copiii vor fi antrenați în observarea unori imaginii care reprezintă copii de diferite naționalități și o fetiță cu dizabilități.

Plan de întrebări pentru analiza imaginii model:

1. Ce observați în această imagine?

R: În imagine sunt șase copii.

2. Acești copii sunt la fel ca noi? Ce îi deosebește pe acești copii?

R: Copiii sunt diferiți, fetița este în scaunul cu rotile, iar trei dintre fetițe au culoarea pielii închisă ș.a.

3. Cum ne comportăm cu un copil care are o problemă și este în scaunul cu rotile?

R: Îl ajutăm, îl sprijinim, ne jucăm cu el, suntem prieteni cu el.

Se pot prezenta până la 4-5 imagini, în funcție de nivelul grupei. Imaginile se vor descrie, iar după fiecare descriere se vor sintetiza cele observate: copiii au pielea de mai multe culori, formatul ochiilor diferiți, dar aceste aspecte nu îi împiedică să se joace împreună, să lucreze sau să deseneze împreună, culoarea pielii nu are nici o importanță, aspectul fizic nici atât.

În etapa de obținere a performanței copiii vor primi sarcina de lucru de a realiza un desen cu tema „Eu sunt unic și diferit!". Fiecare copil își va exprime pe rând dorințele pe care le are în raport cu propria educație.

Durata activității: 15-30 minute.

Locul de desfășurare: sala de grupă.

Încă de la cele mai mici vârste se pot transmite informații din domeniul educației interculturale, cu condiția să fie adaptate și personalizete nivelului de vârstă, dar totodată și particularităților copiilor. Curiozitatea specifică la această vârstă asigură reușita acestor tipuri de activități și îndeplinirea scopului propus.

Bibliografie:

1. Rey M. (1997). *Identites culturelles et interculturalite en Europe*, Centre europeen de la culture, Actes sud, Geneva;
2. ***Casa Corpului Didactic București. (2019). Program de formare continuă *Managementul activităților interculturale în școala românească*, București;
3. ***Ministerul Educaţiei Naționale, (2019) *Curriculum pentru educație timpurie*;
*4. ***Ministerul Educaţiei Naționale, (2019) Suport pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculumul pentru educație timpurie*;
5. https://www.forbes.com/sites/andrewpulrang/2020/09/14/what-you-should-tell-your-kids-about-people-with-disabilities/, accesat la 03.10.2024.

Educația în schimbare: cum putem transforma școala într-o organizație care învață

Șeulean Augustin-Valentin
Profesor de istorie, geografie și socio-umane
Școala Gimnazială „Emil Drăgan" Ungheni, jud. Mureș

Pe măsură ce vorbim despre educație, devine clar că aceasta este mult mai mult decât o simplă activitate de predare-învățare. Este un proces complex, în care se intersectează rolurile și responsabilitățile elevilor, profesorilor și părinților. Dar ce facem atunci când școala, ca instituție, nu reușește să țină pasul cu schimbările rapide din jurul ei?

Educația nu este doar despre transmiterea informației, ci despre crearea unui mediu în care elevii, profesorii și părinții să colaboreze pentru a construi o lume mai bună.

Din păcate, școala, ca orice altă organizație, poate suferi de „îmbătrânire" și stagnare dacă nu este susținută și actualizată constant.

Simptomele unei școli în stagnare

Una dintre principalele provocări pe care sistemul educațional le întâmpină este creșterea abandonului școlar. Deși putem pune această problemă pe seama diverselor crize economice sau sociale, adevărul este că motivele sunt mult mai complexe.

Astăzi, școala nu mai este privită ca un factor de prestigiu sau ca o cale sigură spre succes. Această pierdere a prestigiului și a relevanței este unul dintre primele semne că educația trebuie regândită.

Mai mult decât atât, absolvenții întâmpină dificultăți în adaptarea la cerințele pieței muncii, ceea ce arată că școala nu pregătește întotdeauna tinerii pentru realitatea economică și profesională.

Există o distanță tot mai mare între ceea ce învață elevii și ceea ce se așteaptă de la ei în societate, iar această distanță riscă să devină o prăpastie greu de trecut.

Un alt simptom al acestei stagnări este creșterea nivelului de indisciplină în rândul elevilor. Pe măsură ce școala devine mai puțin atractivă și mai puțin relevantă pentru viața elevilor, aceștia se simt tot mai puțin motivați să participe activ la procesul educațional. În această situație, școala trebuie să găsească soluții pentru a-și regăsi atractivitatea și pentru a stimula interesul elevilor.

„Fuga după note" și standardizarea învățării

Un alt fenomen îngrijorător pe care îl observăm este „fuga după note". În loc să se concentreze pe învățarea profundă și pe dezvoltarea personală, mulți elevi sunt motivați doar de obținerea unei note bune.

Notele, care ar trebui să fie un indicator al progresului, au devenit scopul în sine, în detrimentul învățării autentice. Această tendință este prezentă nu doar la elevi, ci și la profesori, care sunt prinși în același cerc vicios al certificatelor și al dosarelor voluminoase, în loc să se concentreze pe calitatea reală a educației oferite.

Regândirea educației: Către o școală care învață

În fața provocărilor actuale, se impune o reevaluare a modului în care percepem educația, iar conceptul de „organizație care învață" oferă un model valoros. Inspirat de principiile dezvoltării personale, gândirii sistemice și colaborării în echipă, acest tip de organizație valorifică greșelile ca parte esențială a procesului de învățare și încurajează inovarea.

Într-o școală care învață, fiecare persoană implicată – elev, profesor sau părinte – este un partener activ, iar contribuțiile sale sunt prețuite. Astfel, școala devine un mediu dinamic, deschis schimbului de idei, unde exprimarea liberă este încurajată, iar greșelile nu sunt sancționate, ci privite ca ocazii de creștere.

Construirea unui viitor educațional

Pentru a transforma școala într-un spațiu de învățare continuă, trebuie să redefinim rolurile și atitudinile la toate nivelurile educaționale. Profesorii trebuie să fie receptivi la ideile elevilor, iar părinții să participe activ în susținerea acestui proces.

Totodată, sistemul de învățământ ar trebui să promoveze autoreflecția și evaluarea continuă, astfel încât fiecare elev să devină conștient de propria sa dezvoltare.

Educația nu ar trebui să fie doar o metodă de acumulare a cunoștințelor, ci un proces dinamic, adaptabil, care să sprijine învățarea pentru toți actorii implicați – elevi, profesori și părinți deopotrivă. Prin această regândire profundă, școala poate deveni un motor al progresului nu doar pentru indivizi, ci pentru întreaga societate.

Bibliografie

1. Cosnier, Jacques (2000), Introducere in psihologia emoțiilor si a sentimentelor. Afectele, emțiile, sentimentele, pasiunile, Editura: Polirom, București.

2. Muntean, Ana, (2005), Psihologia dezvoltării umane, Editura Polirom.
3. Neacşu, I. (1999). Instruire şi învăţare. Ediţia a II-a., EDP, Bucureşti.
4. Sălăvăstru, Dorina (2004), Psihologia educaţiei, Editura Polirom, Iaşi.

Ziua Educației- Celebrând darul învățării

Bratu Delia
Profesor educație timpurie
Grădinița cu program prelungit nr.42, Sibiu

Învățarea și educația nu încep cu intrarea copilului la școală, în învățământul primar, ci ele încep de la naștere. Vârsta timpurie, perioada de la naștere până la intrarea copilului la școală, este cea în care se pun bazele dezvoltării ulterioare a copilului. În acest context, o educație și o îngrijire timpurie de calitate asigură indivizilor succesul integrării sociale și personale ulterioare și le cresc șansele de angajare în viitor.

O serie de documente la nivel european vorbesc despre creșterea accesului la servicii de educație timpurie integrate și de atingerea următoarei ținte: 95% dintre copiii cu vârste între 4 ani și vârsta de intrare în învățământul primar până în 2020[1] ar trebui să fie cuprinși în program și să beneficieze de servicii integrate de calitate. În acest context, programele și activitățile specifice învățământului preșcolar din ultimii ani s-au derulat sub obiectivele a trei mari concepte integrate și multidimensionale, prezentate în legislația și în documentele de politică ale majorității statelor lumii, respectiv:

- Interesul superior al copilului[2]
- Starea de bine a copilului[3]
- Bucuria/plăcerea de a învăța[4]

Curriculum-ul pentru învățământul preșcolar promovează conceptul de dezvoltare globală a copilului, considerat a fi central în perioada copilăriei timpurii. Perspectiva dezvoltării globale accentuează importanța domeniilor de dezvoltare a copilului, în contextul în care, în societatea de azi, pregătirea copilului pentru școală și pentru viață trebuie să aibă în vedere nu doar competențele academice, ci în aceeași măsură, capacități, deprinderi, atitudini ce țin de dezvoltarea socio-emoțională (a trăi și a lucra împreună sau alături de alții, a gestiona emoții, a accepta diversitatea, toleranța etc.), dezvoltarea cognitivă (abordarea unor situații problematice, gândirea divergentă, stabilirea de relații cauzale, etc., asocieri, corelații etc.), dezvoltarea fizică (motricitate, sănătate, alimentație sănătoasă etc.).

Pentru a atinge cele trei mari obiective la nivel european, am dezvoltat în activitatea cu copiii o serie de jocuri distractive de rol, de mișcare și ritmice special create și aplicate cu regularitate. Pentru învățământul preșcolar, principala modalitate de învățare a fost și va fi întotdeauna jocul, sub orice formă a lui. Sursele de inspirație pentru cadrele didactice dornice de cunoaștere sunt variate: de la grupurile de socialmedia la cursuri de formare sau cărți, întâlnim un colectiv de cadre didactice creative, preocupate de noutățile apărute în domeniul activității educației timpurii. Jocurile sunt structurate atât pe domenii experiențiale cât și pe cele șase teme anuale de studiu prezentate în Curriculum-ul pentru învățământul preșcolar. De asemnenea, trebuie să precizăm faptul că aceste jocuri (fie ele didactice, de mișcare, de rol, senzoriale etc.) au fost gândite într-o manieră integrată, permițând cadrelor didactice să le folosească în orice tip de activitate și la orice nivel de vârstă, cu modificările de rigoare (material didactic schimbat, sarcini cu grad mai ridicat sau mai scăzut de dificultate, încadrarea la o altă temă de studiu decât cea la care se găsește acum etc.)

1 Eurostat Report (June 2013)
2 The best interests of the child, IIDE Working Report, 2010
3 Doing better for children, OECD, 2009
4 The Ripple Effect: Emotional Contagion and Its Influence on Group Behavior, Sigal G. Barsade, 2002

Bibliografie:
• Borțeanu S., Axente M., Vodiță A., Crihan S., *Poftiți în trenulețul jocurilor*, Editura Diamant, Pitești, p. 3.
• Omuț-Cherechianu I., Coroiu N., 2018, *ABC-ul poveștilor terapeutice*, Editura Diana, Pitești, p. 3.
• PRET, 2015, *Noi repere ale educației timpurii în grădiniță*, Proiect național cofinanțat de Guvernul României și de BDCE, București, p. 7.

Când educi, trăiești de două ori

Babeș Dana
Profesor învățământ preșcolar
Grădinița cu program prelungit nr.16, Sibiu

Învățarea este un dar neobișnuit, ca o adiere care îți răcorește fruntea în veri prea calde și îți încălzește papucii lângă sobă, în ierni cu săniuș. Învățarea e un Crăciun permanent pentru cei care primesc darul și cei care au privilegiul să îl ofere altora.

În peste 25 de ani petrecuți în Lumea Educatorilor, am avut ocazia să văd cum acest dar se manifestă zilnic, prin zâmbetele elevilor, prin entuziasmul colegilor mei profesori și, da, prin propriile mele experiențe ca mamă a copiilor deveniți acum adolescenți – unul „mic", de 14 ani, și unul „mai mare", de 20.

Darul pe care îl dăruim ca educatori nu seamănă cu nimic altceva. Este mult mai mult decât o simplă transmitere de informații. Este, așa cum spune un coleg drag mie, „bucuria de a împlini visuri și așteptări". Este acel moment magic în care vedem cum ochii unui copil se luminează, pentru că a înțeles ceva, pentru că a găsit o soluție, pentru că, în acea clipă, lumea lui a devenit mai mare. Îi dăm aripi, îl învățăm zborul și ne asumăm, cu darul, o imensă responsabilitate.

Foști elevi trec adesea pe lângă mine pe stradă. Când mă salută zâmbind, știu că am dăruit bine. Uneori mă prezintă prietenilor care îi însoțesc: „E fosta mea educatoare". Deși nu o spun niciodată, mereu o simt: nu există „fost educator", „fost profesor". Educatorul autentic rămâne veșnic un ghid, un model, un sprijin… poate, în cazurile norocoase, un reper, de la care elevii știu că au început să învețe.

M-am gândit mult ce e mai important: că am predat atâția ani sau că am învățat, la rândul meu. George Enescu spunea că încearcă să rămână „un veșnic student", pentru că doar așa poate oferi mereu mai mult, mai bine. Învățăm pentru a dărui. Darul învățării nu constă în cât de mult am acumulat noi, ci în cât de mult putem să oferim mai departe.

„*Când predai, înveți de două ori.*" – Joseph Joubert

Cred că, pentru noi, cei care educăm, învățarea este libertatea de a explora, de a cunoaște azi mai mult decât ieri, de a deveni mâine mai mult decât azi. Fiecare lecție, fiecare experiență de învățare ne schimbă, ne formează.

Un adolescent mi-a spus recent că, pentru el, darul învățării este „șansa de a mă schimba, de a deveni mai bun și de a-mi depăși limitele". Dăruită bine, învățarea le dă copiilor mici puterea de a deveni autonomi (da, e atât de important pentru ei să-și poată lega șireturile singuri!) și copiilor mari șansa să-și construiască propriul viitor, să gândească diferit și să descopere lumea și pe ei înșiși, înarmați cu curajul de a greși pentru a câștiga experiență.

Privind în urmă la generațiile de copii pe care i-am ghidat, înțeleg impactul pe care educația l-a avut asupra lor, dar mai ales asupra mea. A fi educator este mai mult decât o profesie. Este un mod de a fi. Este o călătorie continuă, o explorare neîntreruptă a lumii în care trăim și a lumilor interioare ale elevilor noștri. Fiecare lecție, fiecare discuție, fiecare moment petrecut cu elevii noștri ne învață și pe noi ceva nou.

Ziua Educației – Celebrând darul învățării

Cătălinoiu Georgiana-Adelina
Profesor învățământ preșcolar
Grădinița cu program prelungit nr.22, Sibiu

Educaţia reprezintă un tot unitar, o legătură strânsă între educator și copil.

Cred că educația este esențială nu numai pentru viitor, ci și pentru societate. Acesta este motivul pentru care toți copiii (indiferent de rasă, etnie sau naţionalitate, de dizabilitate, culoarea pielii sau religie) au dreptul la educație. Fără educație, nu ne putem dezvolta abilitățile și nu ne putem realiza întregul potențial. Prin urmare, este important să ne asigurăm că toți copiii au acces la o educație de calitate, indiferent de locul lor de reședință sau de mediul

socio-economic. I. Nicola definește educația ca fiind „o activitate socială complexă care se realizează printr-un lanţ nesfârşit de acţiuni exercitate în mod conştient, sistematic şi organizat, în fiecare moment un subiect – individual sau colectiv – acţionând asupra unui obiect – individual sau colectiv -, în vederea transformării acestuia din urmă într-o personalitate activă şi creatoare, corespunzătoare atât condiţiilor istorico-sociale prezente şi de perspectivă, cât şi potenţialului său biopsihic individual."

Ziua educaţiei o sărbătorim pe data de 5 octombrie și reprezintă pentru mine o zi specială prin care sărbătorim toate cadrele didactice pentru munca şi efortul pe care le depun. În această zi minunată, celebrăm darul învățării pe care profesorii îl oferă necondiționat cu multă pasiune și înclinație.

Consider că educația a avut și va avea mereu un impact profund și variat asupra vieților noastre și asupra comunității în care trăim.

În primul rând, educația oferă fiecărui om posibilitatea de a dobândi atitudinile și competențele necesare pentru a acumula cunoștințe, pentru a deveni un cetățean informat și activ și pentru a contribui la îmbunătățirea comunității și a națiunii.

Un aspect esențial al educației este acela că servește drept pilon pentru dezvoltarea personală. Fiecare dintre noi ar trebui să aibă ocazia să crească și să se dezvolte în ritmul său, pentru a putea să-și asigure nu doar independența, ci și un trai decent pentru familia pe care, eventual, va alege să o întemeieze. În plus, acest proces de auto îmbunătăţire ne ajută să ne integrăm în diverse comunități. Dezvoltarea personală continuă prin învățarea pe tot parcursul vieţii, care este o parte integrantă a societății moderne

În al doilea rând, educația rămâne principalul mijloc prin care valorile și tradițiile sunt transmise din generație în generație, modelate pentru a reflecta evoluțiile culturale și economice și ancorate în realitatea socială contemporană.

În acest context, Ziua Educației reprezintă o oportunitate deosebită pentru a sărbători eforturile neobosite ale profesorilor și educatorilor care, cu dedicare și pasiune, se străduiesc să ofere o educație de calitate copiilor și tinerilor din întreaga lume. Această zi nu este doar o simplă reprezentație festivă, este un memento imperios că educația constituie cheia dezvoltării noastre, atât pe plan personal cât și profesional. Este un apel la responsabilitate colectivă, un îndemn să ne asigurăm că fiecare copil, din orice colț al lumii, are parte de o educație de calitate. Astfel, prin intermediul zilei de 5 octombrie- Ziua Educației, celebrăm darul învățării.

Mi-ar fi plăcut să fiu profesor. Profesorul este fabricant de oameni. Profesorul seamănă cu un tâmplar care ia un lemn murdar din noroi și face mobilă de lux.

(Petre Țuțea)

Bibliografie:

- Cristea Sorin, „*Dicţionar de termeni pedagogici*", Editura Didactică şi Pedagogică, R.A. -. Bucureşti, 1998.
- Nicola Ioan, „*Pedagogie*", Editura Didactică și Pedagogică, București, 1992.

Ziua Mondială a Educației

Ciorogariu Roxana Andreea
Educatoare
Grădinița cu program prelungit nr.26, Sibiu

Ziua Mondială a Educației, marcată anual pe 5 octombrie, reprezintă o celebrare profundă a unei valori esențiale pentru umanitate: educația.

Această zi ne reamintește că educația nu este doar un drept fundamental al fiecărui om, ci și temelia pe care noi construim societatea de mâine. Mă regăsesc adesea contemplând nu doar la complexitatea procesului educațional, ci mai ales la impactul său de durată asupra fiecărui copil, asupra comunității și asupra întregii lumi.

Educația este nu doar o modalitate de transmitere a cunoștințelor, ci este însăși lumina care ne deschide calea către un viitor mai bun, plin de speranță.

Așadar, ea nu înseamnă doar predarea unor informații sau transmiterea unor cunoștințe teoretice, ci formează caracterul, modelează personalitatea și definește valorile care vor ghida fiecare persoană în viața de adult. Pot spune că fără educație, nu doar că ar dispărea profesiile, inovațiile sau progresul științific, dar ar dispărea și speranța. Ar fi imposibil să ne imaginăm o lume fără educatori, învățători, profesori, formatori – fără acești oameni care, cu răbdare și dedicare, investesc în viitorul fiecărei generații.

Educația mai însemnă și libertate. Prin ea, oamenii își descoperă potențialul, învață să gândească critic, să se exprime liber și să ia decizii informate și asumate. Ea conferă capacitatea de a naviga într-o lume dinamică și complexă, de a înțelege problemele sociale și economice și de a contribui la soluționarea lor.

Pentru mine, fiecare zi petrecută alături de copii este o ocazie de a contribui, chiar și modest, la formarea

unor viitori tineri care au încredere în propriile forțe, care știu că sunt unici și valoroși, dar în același timp responsabili, empatici și cu sete nestăvilită de cunoaștere.

Copiii fac primii pași în grădiniță și apoi în școală cu multă nesiguranță, cu frici și îndoieli, dar apoi, prin puterea educației și pasiunea dascălului, își vor găsi vocea, își vor descoperi talentele și vor învăța să aibă încredere în sine.

Nimic nu este mai emoționant pentru un cadru didactic decât să vezi acea „scânteie" a descoperirii în ochii unui copil atunci când înțelege ceva nou sau când realizează că este capabil să înfrunte provocări care, la început, păreau insurmontabile.

Pot spune că educația este un proces de construire a unui întreg. În esență, ea dezvoltă oameni care vor putea să se adapteze schimbărilor rapide din lume, să înțeleagă diversitatea și să contribuie la binele comun. Fără educație, o societate devine stagnantă, iar valori precum echitatea, solidaritatea și pacea vor rămâne idealuri inaccesibile.

Atunci când ne gândim la viitor, ne este imposibil să ni-l imaginăm fără educație. Fiecare dascăl știe că într-o clasă de copii sau tineri se află viitorii lideri, inventatori, medici, artiști, dar și părinți, cetățeni și membri ai comunității.

Trăim într-o lume marcată de schimbări rapide – tehnologice, economice, politice – iar educația este pilonul care oferă stabilitate și continuitate. Acum este nevoie mai mult ca oricând de un sistem educațional solid, flexibil și adaptat cerințelor moderne. Doar prin educație vom putea face față provocărilor globale precum schimbările climatice, sărăcia, inegalitatea sau conflictele internaționale.

Fiecare zi din viața unui dascăl este un angajament față de viitor, iar fiecare copil este o investiție în speranța că prin cunoștințele și valorile pe care le dobândește, va contribui la progresul și bunăstarea societății. Educația nu este doar o responsabilitate individuală a fiecărui profesor, ci trebuie văzut ca un angajament colectiv al întregii societăți căci investind în educație, investim în pace, în dezvoltare și în prosperitate.

Așadar, Ziua Mondială a Educației este un prilej de a sărbători educația ca și proces, dar mai mult de atât, este un moment de profundă reflecție asupra responsabilității noastre, ca dascăli și membri ai societății, de a ne asigura că toți copiii și tinerii au acces la o educație de calitate.

Educația este, fără îndoială, cheia care deschide porțile unui viitor mai bun. Aceasta este menirea dascălilor, iar Ziua Mondială a Educației ne reamintește tuturor de această misiune nobilă, esențială și eternă.

"*Educația este ceea ce supraviețuiește după ce tot ce a fost învățat a fost uitat*". (Burrhus Frederic Skinner)

Ziua Educației

Jenea Elena Adriana
Profesor învățământ primar
Liceul Tehnologic Cisnădie

Educația reprezintă actul suprem care poate însoți persoana umană de la naștere pe toată durata vieții acesteia și care poate spori calitatea vieții umane. Ființa umană are parte de educație încă de când este un făt în burtica mamei sale, simțind, auzind și transmințându-se anumite gene de personalitate, de caracter, de formare a unei noi ființe. După nașterea acestuia, copilul învață în cadrul familiei anumite obiceiuri, comportamente, valori, apoi în cadrul formal în creșe, grădinițe, școli, urmând să învețe și din cercul de prieteni, colegi, cunoștințe, într-un cadru nonformal. Educația însoțește ființa umană de-a lungul vieții acestuia, omul învățând în fiecare moment al vieții sale, indiferent de contextul şi perioada în care se află (copil, adolecent, adult, om ajuns la vârsta a doua).

Din cărțile de specialitate aflăm că educaţia este de trei feluri:

- Educaţia formală. Aceasta este dobândită în cadrul formal, în instituţii personalizate, cu personal specializat, precum creșe, grădinițe, școli, în care se urmăresc anumite programe școlare, aprobate de Ministerul Educației.
- Educaţia informală reprezintă tot ceea ce copilul învață și dobândește, anumite competențe în cadrul anumitor cursuri, care se desfășoară în afara școlii, dar cu personal specializat.
- Educaţia nonformală este reprezentată de tot ceea ce învață o persoană umană din grupul de prieteni, colegi, din cadrul familiei, din mass-media.

Indiferent de perioada în care ne aflăm, omul învață lucruri noi (cunoștințe) sau dobândește anumite competențe din situațiile în care se află zi de zi: fie o zi la creșă, grădiniță, școală, sau în metrou, la magazin, pe stradă sau la locul de muncă. Din toate aceste situații se învață câte ceva, contribuind la educația noastră. Așadar, educația ne însoțește în fiecare zi, în fiecare moment al vieții noastre, învățând mereu câte ceva nou. Astfel educația este un act indispensabil vieții noastre, omul învățând mereu, continuu. Datorită educației și a efortului realizat de fiecare persoană, dorind să învețe, fiecare își sporește calitatea vieții. Doar prin învățare ne putem facilita traiul, viața, ajungând să ocupăm un loc de muncă adecvat studiilor noastre, prin intermediul învățării.

Data de 5 octombrie reprezintă Ziua Mondială a Educației, zi cu o importantă valoare pentru fiecare om. Datorită faptului că a fost și este capabil să învețe zi de zi, și datorită faptului până unde a ajuns fiecare om, datorită învățării, datorită educației primite, ziua de 5 octombrie este importantă pentru fiecare om în parte, chiar dacă anumite persoane nu conștientizează această zi importantă.

În cadrul școlii am sărbătorit această zi prin diferite activități educative, precum: vizualizarea unei prezentări power-point despre semnificația acestei zile, am purtat conversații pe tema „Educației" și am încheiat ziua cu un poster realizat de elevii clasei pregătitoare, în care am marcat un copăcel al educației sub formă de creion, având ca frunze amprentele elevilor. Elevii au înțeles semnificația zilei, importanța educației în viața noastră și cel mai important lucru este acela că pentru a avea parte de educație, au nevoie să vină la școală și să învețe multe lucruri, care mai apoi o sa le fie utile în viață. Pe fiecare mânuță realizată de elevi, aceștia și-au scris numele și au încercat să realizeze un desen reprezentativ pentru ziua Educației, ceea ce reprezintă educația pentru ei.

În concluzie, pornind de la citatul lui Confucius „Natura ne aseamănă, Educația ne deosebește", educația, prin actul învățării aduce multă lume la un loc, mergând pe aceași cale, pe aceași direcție, pentru pacea și buna dezvoltare a vieții omenești. Nu numai ziua de 5 octombrie trebuie sărbătorită, ci fiecare zi, pentru că avem oportunitatea de a învăța câte ceva nou în fiecare zi a vieții noastre.

Ziua Educației - Celebrând darul învățării

Crețu Ioan
Profesor documentarist
Școala Gimnazială „G. D. Teutsch" Agnita

Educația a fost, de-a lungul istoriei, piatra de temelie a progresului uman. Ea ne oferă instrumentele necesare pentru a ne dezvolta, atât ca indivizi, cât și ca societate. Pe 5 octombrie, sărbătorim Ziua Educației, o zi dedicată învățării și celor care contribuie la acest proces vital. Într-o lume în continuă schimbare, educația rămâne una dintre cele mai valoroase resurse pe care le avem la dispoziție, oferindu-ne șansa de a naviga cu succes prin provocările cotidiene și de a ne construi un viitor mai bun.

Educația formală începe, de obicei, la o vârstă fragedă, când copiii sunt introduși în universul fascinant al cărților și al cunoștințelor. Învățăm să citim, să scriem, să ne exprimăm gândurile și să ne folosim imaginația. Însă procesul de învățare nu se oprește odată cu terminarea școlii. Educația continuă de-a lungul vieții, sub diverse forme, fie prin cursuri și specializări, fie prin experiențele pe care le trăim sau prin oamenii pe care îi întâlnim. Astfel, educația ne însoțește în fiecare moment, contribuind la dezvoltarea noastră personală și profesională.

Ziua Educației este și o ocazie de a reflecta asupra contribuției uriașe pe care profesorii o au în viața elevilor lor. Aceștia nu doar transmit informații, ci joacă un rol crucial în modelarea caracterelor și în formarea cetățenilor de mâine. Prin eforturile lor neobosite, profesorii inspiră și motivează tinerii să-și descopere pasiunile și să-și urmeze visele. Ziua Educației este, astfel, o oportunitate de a le mulțumi pentru dedicarea și profesionalismul lor, care fac posibil progresul fiecărei generații.

Din păcate, în multe părți ale lumii, accesul la educație rămâne un privilegiu, nu un drept universal. Sărăcia, discriminarea de gen și conflictele armate împiedică milioane de copii să meargă la școală. Ziua Educației aduce în atenție aceste inegalități și ne provoacă să ne implicăm în a face educația accesibilă pentru toți. Educația este fundamentul unei societăți echitabile și prospere, iar asigurarea accesului la învățământ pentru toți copiii este esențială pentru a construi o lume mai dreaptă.

Un alt aspect important al educației este dezvoltarea gândirii critice și a abilităților de rezolvare a problemelor. Într-o lume din ce în ce mai tehnologizată, unde informațiile sunt disponibile instantaneu, este esențial să învățăm cum să selectăm, să analizăm și să interpretăm aceste informații. Educația ne ajută să devenim cetățeni activi și responsabili, capabili să înțelegem complexitățile lumii moderne și să contribuim la rezolvarea provocărilor globale.

Ziua Educației ne amintește, de asemenea, că învățarea nu este limitată la o sală de clasă sau la o anumită perioadă din viață. Este un proces dinamic, care continuă pe tot parcursul existenței noastre. De la micile lecții de zi cu zi până la realizările academice importante, educația ne formează și ne ghidează. În această zi, celebrăm nu doar ceea ce am învățat până acum, ci și potențialul infinit pe care îl avem de a descoperi lucruri noi și de a ne îmbunătăți constant.

În concluzie, Ziua Educației este mai mult decât o sărbătoare, este o reamintire a puterii transformatoare a cunoașterii și a responsabilității pe care o avem de a face educația accesibilă pentru toți. Așa cum spunea marele filosof grec Aristotel: „Rădăcinile educației sunt amare, dar fructele sunt dulci.” Această afirmație surprinde esența procesului de învățare, chiar dacă la început poate părea dificil, rezultatele pe care le aduce sunt de neprețuit. Fiecare pas în educație ne apropie de o versiune mai bună a noastră și ne ajută să construim un viitor mai bun pentru noi și pentru generațiile care urmează.

„ZIUA EDUCAȚIEI”
Încurajarea învățării continue, indiferent de vârstă sau de cariera aleasă

Turcu Mihaela
Profesor învățământ preșcolar
Grădinița cu program prelungit „Elefănțelul Curios”Sibiu

Învățarea continuă este un proces esențial în dezvoltarea personală și profesională, fiind un principiu care transcende vârsta și domeniul de activitate. Într-o lume în continuă schimbare, unde tehnologia și cunoștințele evoluează rapid, capacitatea de a ne adapta și de a învăța lucruri noi devine o necesitate. Educația nu ar trebui să fie percepută ca un proces limitat la anii de școală sau universitate, ci ca un angajament pe tot parcursul vieții, care aduce beneficii considerabile atât individului, cât și societății.

Învățarea continuă nu se rezumă doar la achiziția de noi competențe profesionale, ci se extinde și la dezvoltarea personală. Fie că este vorba de explorarea unor noi hobby-uri, studierea unor domenii de interes personal sau îmbunătățirea sănătății mintale și fizice, procesul de învățare ajută individul să-și îmbunătățească calitatea vieții.

Un exemplu relevant este fenomenul de *învățare autodirijată*. Aceasta presupune că fiecare persoană își poate construi propriul plan de studiu, în funcție de nevoile și interesele sale. Prin intermediul resurselor accesibile, cum ar fi cursurile online, cărțile, conferințele și mentoratul, fiecare individ poate progresa în domenii noi, fără a depinde de structuri educaționale tradiționale.

În contextul profesional, învățarea continuă reprezintă cheia succesului pe termen lung. Piața muncii se află într-o continuă transformare, multe locuri de muncă tradiționale dispar, în timp ce apar noi domenii de activitate care necesită abilități specifice. Prin urmare, indiferent de domeniul ales, angajații trebuie să fie pregătiți să învețe constant pentru a rămâne competitivi și relevanți.

De exemplu, profesioniștii din tehnologie trebuie să fie permanent la curent cu noile tehnologii, precum inteligența artificială sau securitatea cibernetică. Însă și în alte domenii, cum ar fi educația, sănătatea sau administrația publică, învățarea de noi tehnici, metode sau instrumente

este esențială pentru a răspunde nevoilor în schimbare ale societății.

În același timp, angajatorii au un rol important în încurajarea învățării continue, oferind angajaților oportunități de formare și dezvoltare profesională. Aceasta poate include participarea la cursuri de formare, programe de mentorat sau accesul la resurse digitale care permit învățarea la distanță.

Un aspect esențial al învățării continue este că aceasta nu ar trebui să fie limitată de vârstă. Învățarea la vârste înaintate este adesea asociată cu îmbunătățirea sănătății cognitive, prevenind declinul mental și stimulând un sentiment de împlinire personală. Studiile arată că persoanele care își mențin creierul activ prin studiu și activități intelectuale sunt mai puțin predispuse la demență și alte afecțiuni legate de vârstă. De asemenea, pentru persoanele aflate la pensie, învățarea continuă poate reprezenta o modalitate de a rămâne active social și intelectual. De la cursuri de limbi străine la ateliere de artă sau tehnologie, oportunitățile de a explora domenii noi sunt nelimitate.

Una dintre provocările majore în promovarea învățării continue este lipsa de timp și resurse. Mulți oameni, în special cei care lucrează cu normă întreagă sau au responsabilități familiale, consideră că nu au suficient timp pentru a se dedica învățării. O soluție eficientă la această problemă este utilizarea platformelor online care oferă flexibilitate și acces la resurse de învățare oriunde și oricând. De asemenea, există o nevoie crescută de a schimba mentalitatea conform căreia învățarea este un proces formal, limitat la instituții de învățământ. A învăța poate însemna și discuții de grup, voluntariat, călătorii culturale sau implicarea în proiecte sociale.

Învățarea continuă este o cale către succes personal și profesional, indiferent de vârstă sau de domeniul ales. Încurajarea acesteia creează indivizi mai adaptați, mai deschiși la schimbare și mai pregătiți să contribuie pozitiv la societate. Atât la nivel personal, cât și profesional, învățarea continuă este o investiție pe termen lung care deschide uși către oportunități noi și împlinire personală.

Bibliografie

- Kolb, D. A. (1984). E*xperiential Learning: Experience as the Source of Learning and Development*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.

Bibliografie Web

- https://mecc.gov.md/ro/content/invatarea-pe-tot-parcursul-vietii
- http://www.learningfromexperience.com/images/uploads/process-of-experiential-learning.pdf

Ziua Educației - Celebrând darul învățării

Crețu Rodica
Profesor învățământ primar
Școala Gimnazială „G. D. Teutsch" Agnita

„*Educația este cea mai puternică armă pe care o putem folosi pentru a schimba lumea*." - Nelson Mandela.

Aceste cuvinte inspiratoare subliniază semnificația profundă a educației în viața fiecărei persoane și în evoluția unei societăți. Ziua Educației, sărbătorită anual pe 5 octombrie, este un moment special dedicat reflectării asupra importanței învățării și a modului în care aceasta ne transformă. Educația nu se limitează doar la acumularea de cunoștințe, ci are un impact major asupra dezvoltării noastre morale, culturale și profesionale.

Încă din primele zile ale vieții, procesul de învățare începe. Fiecare copil explorează lumea din jur, pune întrebări și descoperă lucruri noi. Educația formală, care începe odată cu primii ani de școală, joacă un rol esențial în canalizarea acestei curiozități în moduri constructive. Școala devine un loc unde copiii învață nu doar să scrie și să citească, ci și cum să gândească critic, să colaboreze și să își dezvolte abilități sociale importante. Astfel, educația este fundamentul pe care se construiește viitorul fiecărui individ și al comunității din care face parte.

Ziua Educației este, de asemenea, un prilej de a aduce un omagiu celor care fac posibilă această călătorie a cunoașterii: profesorii. Aceștia nu sunt doar transmițători de informații, ci adevărați formatori de caractere. În mâinile lor stau destinul și dezvoltarea fiecărui elev. Prin munca lor neobosită, profesorii insuflă elevilor valori precum respectul, disciplina și dorința de a excela. De multe ori, impactul lor depășește cu mult granițele sălilor de clasă, influențând în mod pozitiv viețile elevilor lor pe termen lung.

Dar, la fel de important ca rolul profesorilor, este și angajamentul fiecărui individ față de propriul proces de învățare. Într-o lume care evoluează rapid, capacitatea de a învăța continuu devine esențială. Învățarea nu se mai limitează doar la perioada școlară, ci continuă pe tot parcursul vieții. Aceasta este cheia pentru a rămâne relevant

într-o societate din ce în ce mai complexă, în care noile tehnologii și cunoștințele avansate ne obligă să ne adaptăm în permanență.

Un alt aspect important care merită subliniat de Ziua Educației este egalitatea de șanse în educație. Din păcate, în multe părți ale lumii, accesul la educație rămâne un privilegiu, nu un drept universal. Sute de milioane de copii nu au posibilitatea de a merge la școală din cauza sărăciei, a conflictelor sau a inegalităților de gen. De aceea, această zi ne reamintește de responsabilitatea noastră colectivă de a face educația accesibilă tuturor, indiferent de condițiile socio-economice. O lume în care fiecare copil are șansa de a învăța este o lume mai echitabilă și mai pașnică.

În plus, educația nu înseamnă doar dobândirea unor competențe academice. Aceasta ne învață să ne cunoaștem mai bine pe noi înșine, să înțelegem diversitatea culturală și să fim deschiși la idei noi. Prin educație, devenim cetățeni globali, capabili să contribuim la rezolvarea problemelor majore cu care se confruntă omenirea, de la schimbările climatice la inechitatea socială. Ziua Educației ne amintește că investiția în educație este o investiție în viitorul nostru comun.

În concluzie, Ziua Educației este mai mult decât o simplă celebrare; este un moment de reflecție asupra puterii transformatoare a învățării și asupra responsabilității pe care o avem de a face educația accesibilă tuturor. Fie că vorbim despre profesorii care inspiră, despre elevii care explorează sau despre oamenii care luptă pentru egalitatea în educație, această zi este un omagiu adus celor care cred în valoarea cunoașterii. Așa cum a spus Nelson Mandela, educația este arma prin care putem schimba lumea, iar această schimbare începe cu fiecare dintre noi.

Când faci din învățare o sărbătoare

Cucer Anița
Director
Grădinița cu program prelungit „Frații Grimm", Sibiu

"*Educația nu este pregătirea pentru viață, educația este viața însăși.*" *John Dewey*

A face din învățare o sărbătoare înseamnă a transforma procesul educațional într-o experiență plăcută și captivantă. Acest lucru poate fi realizat prin diverse metode, cum ar fi activități interactive, jocuri educaționale, sesiuni de brainstorming sau evenimente tematice care să celebreze realizările și progresul. De asemenea, crearea unui mediu de învățare pozitiv, în care vă simțiți motivați și apreciați, contribuie la această transformare. Astfel, învățarea devine nu doar o obligație, ci și o oportunitate de a explora, a descoperi și a celebra cunoștințele dobândite.

Educația este un proces esențial pentru dezvoltarea individuală și socială, având un impact semnificativ asupra formării competențelor, valorilor și cunoștințelor necesare pentru integrarea în societate. Aceasta nu se limitează doar la învățământul formal, ci include și învățarea informală și experiențe de viață.

Educația este un domeniu divers, iar sărbătorirea ei permite recunoașterea și aprecierea diversității culturale, a metodelor de învățare și a perspectivelor diferite, contribuind la o comunitate mai incluzivă. Sărbătoarea educației poate fi interpretată ca un moment de recunoaștere și celebrare a realizărilor în domeniul educațional, a cadrelor didactice, a elevilor și a tuturor celor implicați în procesul de învățare, dar și ca un prilej de reflecție asupra progreselor realizate și asupra provocărilor care mai trebuie depășite pentru a asigura o educație de calitate pentru toți.

Evenimentele dedicate educației sunt momente de inspirație, permit participanților să împărtășească povești de succes, să discute despre provocările întâmpinate și să învețe unii de la alții, consolidând astfel comunitatea educațională.

Educația contribuie la formarea abilităților critice, a gândirii analitice și a creativității, oferind indivizilor șansa să descopere pasiunile și să dezvolte potențialul maxim, este un instrument esențial în combaterea sărăciei și a inegalităților sociale. Accesul la educație poate ajuta la crearea condițiilor de viață și a creșterii mobilității sociale. O educație de calitate deschide uși către oportunități profesionale și economice. Persoanele educate au, în general, șanse mai mari de a obține locuri de muncă bine plătite și de a avansa în carieră. Educația joacă un rol crucial în formarea cetățenilor responsabili și implicați. O societate educată este mai capabilă să participe activ în viața democratică, să dezvolte soluții pentru problemele sociale și să promoveze coeziunea socială. O forță de muncă educată este esențială pentru inovație și dezvoltare economică. Educația stimulează cercetarea, dezvoltarea tehnologică și competitivitatea pe piața globală. Educația contribuie la conștientizarea problemelor de sănătate și la adoptarea unor comportamente sănătoase. Persoanele educate sunt mai bine informate despre prevenirea bolilor și îngrijirea sănătății.

Educația nu este doar un drept fundamental, ci și

un pilon esențial pentru progresul individual și colectiv, având un impact profund asupra tuturor aspectelor vieții.

În concluzie, bucuria de a sărbători educația este o celebrare a cunoștințelor și a eforturilor depuse pentru a construi un viitor mai bun. Aceasta ne reamintește de importanța educației în viața noastră și de impactul pozitiv pe care îl are asupra indivizilor.

Ziua Educației - celebrând darul învățării

Mărcuș-Stroia Romina
Profesor învățământ preșcolar
Grădinița cu program prelungit nr.42, Sibiu

„Educația este cea mai puternică armă pe care o putem folosi pentru a schimba lumea." Nelson Mandela

Ziua Educației este un prilej pentru a sărbători în esență rolul vital al educației în formarea indivizilor și a societății. Puterea transformatoare a educației evidențiază modul în care aceasta poate valoriza calitatea vieții, încuraja evoluția personală a indivizilor și stimula dezvoltarea societății. Educația unui individ este un drept fundamental, dar și un instrument de progres.

Anual, Ziua Educației (re)amintește importanța învățării pe tot parcursul vieții, conștientizarea cu privire la semnificația reală a educației în viața noastră, nevoia continuă de a investi în educație, dar și de a-i celebra pe oamenii care își dedică timpul predării și învățării.

Educația de calitate contribuie decisiv la viitorul fiecăruia dintre noi și ar trebui să fie accesibilă tuturor. Din păcate, societatea și vremurile pe care le traversăm îi împiedică pe unii indivizi să evolueze din punct de vedere educațional și să contribuie, astfel, la dezvoltarea societății. O societate educată devine puternică, longevivă și funcțională. Ca oameni educați, suntem considerați o sursă valoroasă de cunoștințe pentru societatea noastră, aflată într-o continuă schimbare și dezvoltare. Educația are puterea de a spori calitatea vieții, de a ne face fericiți și împliniți, de a cunoaște succesul și a avea un viitor strălucit. Învățarea ne menține mereu mintea activă pentru a putea dobândi diverse abilități, cunoștințe și competențe, aplicabile în viața de zi cu zi. Acest lucru ne hrănește creierul și capacitatea de gândire.

Impactul educației asupra copiilor, în special, este foarte mare, deoarece prin intermediul învățării putem activa potențialul elevului și putem construi o minte iscusită, pregătită pentru a înțelege problemele societății, pentru a face alegeri responsabile, pentru a gândi independent, dar și pentru a evolua continuu, aducând un aport benefic și sustenabil societății și mediului în care trăiește. Într-un cadru instituțional, educația copiilor reprezintă procesul de facilitare a învățării și dezvoltării acestora, încă din primii ani de viață până la adolescență. Acesta cuprinde diferite etape, inclusiv educația timpurie, învățământul primar, gimnazial, liceal etc. Scopul educației copiilor este de a le oferi cunoștințe, abilități, valori și experiențe de care au nevoie pentru a deveni indivizi completi și participanți activi în societate, dar și contexte potrivite pentru a învăța și a-și exersa competențele.

Investiția în educația copiilor nu numai că aduce beneficii, ci are și un efect pozitiv asupra comunităților și a întregii societăți, ceea ce duce la o lume mai incluzivă, mai informată și mai prosperă.

Cadrele didactice dețin un rol crucial în educația copilului, facilitând procesul de învățare al acestuia, fie el de vârstă antepreșcolară, preșcolară sau școlară. Construind o fundație solidă pentru învățarea viitoare, putem afirma faptul că profesorii pot pune bazele călătoriei de învățare pe tot parcursul vieții unui copil, stimulând curiozitatea, gândirea critică și dragostea pentru cunoaștere, dezvoltare și evoluție.

Educația este un instrument foarte important pentru oamenii din întreaga lume, antrenându-i pe tot parcursul vieții. În special copiii vor prelua atitudinea adultului față de învățare. Așadar, e necesar să folosim instrumentele educaționale în beneficiul copilului, oferindu-i oportunități care să-i ofere experiențe valoroase de învățare.

O educație bună oferă o multitudine de beneficii care contribuie unitar la o viață mai împlinită, stimulează stima de sine, îmbunătățește perspectivele de carieră, sănătatea, starea de bine și o mai bună înțelegere a lumii și a oamenilor din ea. E imperios necesar a le aminti copiilor faptul că educația este o călătorie minunată către un viitor mai fericit.

Cariera didactică din perspectiva secolului al XXI-lea

Dancău Monica-Adriana
Profesor
Școala Gimnazială „Anton Pann”, Râmnicu Vâlcea, județul Vâlcea

Lumea se schimbă, și, odată cu ea, societățile europene. Globalizarea, digitalizarea și evoluțiile socio-culturale și economice creează noi oportunități, însă impun și cerințe noi oamenilor și societăților, cerințe pe care încă nu pe putem prevedea pe deplin. Apar noi industrii și profesii, pentru care trebuie pregătită o forță de muncă tot mai diversificată și conștientă de sine. Prin urmare, educația din secolul al XXI-lea nu mai pregătește elevii pentru vechea paradigmă. În plus, constatăm că învățarea formală nu se mai oprește în jurul vârstei de 20 de ani. Învățarea pe tot parcursul vieții a devenit noua normă. Educația face tranziția de la învățarea standardizată la cea personalizată, de la birocrație la circumscrierea procesului de învățare în jurul elevilor și profesorilor, de la randament la calitate și inovare, de la inegalitate la șanse egale, de la învățare formală, în școală, la învățare informală, pe tot parcursul vieții. Elevii nu mai sunt doar disciplinați, ci stimulați. Educația le permite să experimenteze și să eșueze. Îi impulsionează să producă viitorul în loc să reproducă trecutul. Aceasta înseamnă că școala începe să semene tot mai mult cu un centru de inovare, un loc în care se formează noi competențe, în care învățarea are un caracter multidisciplinar și interdisciplinar, un loc care ține cont de întrebările și nevoile personale ale elevilor și în care tehnologia joacă un rol de sprijin fundamental. Educația modernă și rolul în continuă schimbare al profesorilor aruncă o nouă perspectivă asupra carierelor acestora. Profesorii se perfecționează continuu, grație unui proces de profesionalizare și creație colectivă, alături de colegi. Profesia didactică devine tot mai dinamică, creativă și palpitantă. Toate acestea contribuie la creșterea gradului de atractivitate al perspectivei de a deveni și a rămâne profesor. În ciuda tuturor acestor evoluții, uneori este foarte greu să găsim profesori noi și să-i păstrăm pe cei activi. Printre motivele des invocate se numără lipsa unor perspective de avansare în carieră, salariile relativ mici și volumul mare de muncă. Educația mai este percepută și ca o „capcană”: odată intrat în sistem, este dificil să practici altă profesie. Așadar, date fiind schimbările din educație și procesul didactic, cariera de profesor devine tot mai atractivă. Cu toate acestea, mai sunt încă mult de făcut pentru a atrage oamenii spre profesia didactică:

- asigurarea unor parcursuri de formare personalizate, care iau în calcul competențele și experiența dobândite anterior (facilitând astfel tranziția către această carieră);
- o infrastructură de profesionalizare în care au loc atât preferințele personale, cât și un program de jos în sus, capabil să inspire;
- înființarea unor comunități de învățare, în care profesorii debutanți și cu experiență reflectă, se documentează și proiectează educația împreună;
- investiții în școli, percepute ca organizații de învățare, cu o cultură deschisă, în care profesorii noi sunt primiți cu brațele deschise și sunt susținuți în mod activ;
- facilitarea tranziției către o carieră de profesor hibridă, una care combină cariera didactică cu o altă meserie (antreprenor, polițist, cercetător etc.). La urma urmei, acest model se potrivește manierei în care tinerii profesioniștii își construiesc cariera, dat fiind că tot mai puțini își aleg o meserie pe viață.

Schimbările din educație conduc la schimbări la nivelul profesorilor și al carierelor acestora. Cu toate acestea, existența unui sprijin extern poate contribui decisiv la accelerarea procesului care are ca rezultat o carieră didactică atractivă și durabilă în secolul al XXI-lea, o condiție sine qua-non pentru o educație de calitate în aceste vremuri schimbătoare!

Bibliografie :

1. Manolescu, A. - **Managementul resurselor umane** - ediţia a III-a, Bucureşti, Editura Economică, 2001.
2. Mathis, R.L., Nica, P.C., Rusu, C. - *Managementul resurselor umane* - Bucureşti, Editura Economică.

Ziua Educației - Celebrând darul învățării

Robu-Zamfir Petronela
Profesor învățământ preșcolar
Grădinița cu program prelungit Agnita

În fiecare an, pe 5 octombrie, sărbătorim Ziua Educației, un moment semnificativ care ne amintește de importanța educației în viețile noastre. Această zi, stabilită de UNESCO, este o oportunitate de a reflecta asupra rolului pe care educația îl joacă în dezvoltarea individuală și colectivă. Educația nu este doar un drept fundamental

garantat fiecărei ființe umane, ci și un dar prețios care ne ajută să ne construim viitorul, să ne înțelegem mai bine lumea și să contribuim la o societate mai echitabilă și mai prosperă.

Învățarea reprezintă un proces continuu, care începe din primii ani de viață și continuă pe tot parcursul existenței noastre. Fiecare etapă a vieții vine cu noi provocări și oportunități de a ne dezvolta abilitățile și cunoștințele. Prin educație, dobândim nu doar informații academice, ci și valori fundamentale precum respectul, responsabilitatea și empatia. De aceea, Ziua Educației este o sărbătoare a învățării sub toate formele ei, de la educația formală, primită în școli și universități, până la educația informală, care ne formează prin experiențele și lecțiile de viață.

Unul dintre elementele centrale ale acestei zile este recunoașterea rolului esențial pe care profesorii îl au în societatea noastră. Profesorii nu sunt doar transmițători de cunoștințe, ci și ghizi și mentori care ajută la dezvoltarea caracterului și a personalității elevilor lor. Prin răbdare, dedicare și pasiune, aceștia contribuie la formarea tinerelor generații, pregătindu-le pentru viitor. Într-o lume în continuă schimbare, profesorii sunt aceia care insuflă elevilor dragostea de a învăța și curiozitatea necesară pentru a explora noi domenii.

Este important să conștientizăm și provocările cu care se confruntă educația modernă. Schimbările tehnologice rapide, accesul inegal la resurse educaționale și problemele sociale sunt doar câteva dintre obstacolele care trebuie depășite pentru a asigura o educație de calitate pentru toți. În acest context, Ziua Educației este și un moment de a reflecta asupra soluțiilor pe care le putem adopta pentru a face sistemul educațional mai incluziv și mai adaptat nevoilor fiecărui elev. Fie că vorbim despre integrarea noilor tehnologii în procesul de învățare, despre dezvoltarea unor metode didactice inovatoare sau despre îmbunătățirea condițiilor de lucru ale profesorilor, toate aceste aspecte trebuie să fie priorități în discuțiile despre viitorul educației.

În plus, educația joacă un rol esențial în construirea unei societăți bazate pe principii democratice și pe respectarea drepturilor omului. Un cetățean bine educat este un cetățean informat, capabil să ia decizii raționale și să contribuie la binele comun. Educația ne învață nu doar cum să devenim profesioniști competenți, ci și cum să fim oameni de caracter, să gândim critic și să ne implicăm activ în comunitățile noastre.

Dincolo de aspectele formale, educația este un dar care ne ajută să ne descoperim pe noi înșine. Prin cunoaștere, ne dezvoltăm abilitățile și talentele, ne descoperim pasiunile și ne conturăm identitatea. Într-un mod mai profund, educația ne oferă libertatea de a alege propriul drum în viață, de a ne realiza potențialul și de a ne construi o viață împlinită.

În concluzie, Ziua Educației este un prilej de a celebra progresul și realizările educației, dar și de a recunoaște munca celor care ne-au ghidat pe parcursul acestui drum. Este o zi în care trebuie să ne angajăm să susținem în continuare investițiile în educație și să încurajăm învățarea continuă, indiferent de vârstă sau statut social. Educația este un dar neprețuit, iar respectul față de cunoaștere și față de cei care o transmit ne va ajuta să construim o lume mai bună și mai justă.

Ziua Educației - 5 octombrie

Predescu Andreea-Maria
Profesor învățământ preșcolar
Liceul Tehnologic Mârșa, jud. Sibiu

Ziua Educației este un moment oportun pentru a reflecta asupra rolului important pe care educația îl are în viața fiecăruia dintre noi și în evoluția societății. Educația este fenomenul social fundamental de transmitere a experienței de viață a generațiilor adulte spre formarea unei generații tinere cu valori și experiențe de viață inedite.

Din perspectiva mea, educația este mult mai mult decât un proces de transmitere a cunoștințelor, deoarece ea reprezintă fundamentul dezvoltării personale, al formării caracterului și al cultivării gândirii critice. În fiecare etapă a vieții, educația ne oferă oportunitatea de a descoperi noi perspective și de a înțelege lumea din jurul nostru.

Educația este motorul vieții și modalitatea prin care reușim în calitate de copil, viitor adult sau adult să ne exprimăm, să experimentăm și să ne dezvoltăm pe parcursul vieții prin experiențele acumulate datorită dobândirii unei educații de calitate. Progresul nostru este influențat atât la nivel individual, cât și de colectivul în care ne desfășuram activitatea, indiferent de vârsta pe care o avem. Educația nu doar că deschide uși, ci ne dă și instrumentele necesare pentru a naviga prin complexitatea lumii moderne, pentru a lua decizii informate și pentru a contribui la binele comun.

Educația în grădiniță este prima etapă formală de educație pentru copii și are un rol esențial în dezvoltarea acestora din punct de vedere fizic, emoțional, cognitiv și social. În cadrul grădiniței, copii învață prin joacă, activități creative și experiențe practice, dezvoltându-și abilități esențiale pentru viață și pentru succesul în etapele ulterioare de învățământ. Preșcolarii învață să interacționeze cu alți copii, să împartă, să coopereze și să respecte regulile grupei. Prin intermediul activităților structurate și jocuri educative, copiii învață concepte de bază precum numerele, culorile, formele, literele și își dezvoltă gândirea logică și creativitatea. Educația în grădiniță facilitează dezvoltarea limbajului prin expunerea la povești, cântece și conversații cu educatoarele și colegii, contribuind la îmbunătățirea vocabularului și abilităților de comunicare, dezvoltarea emoțională prin care copii își recunosc și gestionează emoțiile, dezvoltă empatia și se simt în siguranță într-un mediu de învățare. Activitățile de mișcare și jocurile fizice contribuie la dezvoltarea coordonării motorii grosiere și fine.

De Ziua Educației, îmi reamintesc cât de important este să susținem accesul la educație pentru toți, indiferent de origine sau statut social, toți oamenii sunt egali și trebuie să aibă acces la educație indiferent de mediul din care aceștia provin. Profesorii, elevii, părinții și întreaga comunitate trebuie să colaboreze pentru a crea un mediu în care educația să fie apreciată și valorizată la adevărata sa valoare si pentru menținerea unei educații de calitate. Educația nu ar trebui să se limiteze doar la ceea ce se întâmplă într-o sală de clasă. Educația informală, experiențele de viață, discuțiile profunde și expunerea la diversitate sunt esențiale pentru a deveni cetățeni globali, empatici și responsabili.

Ziua Educației este o oportunitate de a celebra aceste valori și de a conștientiza rolul important pe care îl avem în dezvoltarea copiilor și a societății în care ne desfășurăm activitatea.

Ziua Educației - Celebrând darul învățării

Ștefănică Elena Violeta
Profesor învățământ preșcolar
Grădinița cu program prelungit nr.4 Cisnădie, jud. Sibiu

Ziua Educației, sărbătorită anual la nivel global pe 5 Octombrie, reprezintă un moment special dedicat importanței educației și a rolului esențial pe care aceasta îl joacă în dezvoltarea personală și socială. Această zi ne oferă prilejul de a reflecta asupra importanței educației, de a onora contribuția profesorilor și de a sublinia provocările pe care le întâmpină sistemele de învățământ din întreaga lume. De asemenea, ne amintește că educația este o forță de transformare, care poate deschide porțile către o viață mai bună, atât la nivel individual, cât și la nivelul întregii societăți.

Educația reprezintă unul dintre cele mai prețioase daruri pe care le poate primi un individ. Aceasta nu înseamnă doar acumularea de cunoștințe academice, ci și dezvoltarea abilităților critice, morale și sociale, care formează baza unei vieți împlinite și responsabile. Învățarea nu este doar un proces academic, ci o experiență de viață continuă, care modelează gândirea, comportamentul și atitudinile noastre.

Educația contribuie la dezvoltarea intelectuală, oferind oamenilor instrumentele necesare pentru a înțelege lumea din jur și pentru a lua decizii informate. De asemenea, educația contribuie la formarea caracterului și a valorilor morale, cum ar fi respectul, responsabilitatea și integritatea. Educația nu se încheie odată cu absolvirea școlii, ci este un proces continuu. Ziua Educației ne amintește de importanța de a rămâne curioși și de a ne perfecționa continuu pe tot parcursul vieții.

Educația este, în esență, o călătorie de autocunoaștere. Prin intermediul acesteia, fiecare individ are posibilitatea de a-și descoperi talentele, pasiunile și punctele forte, iar acest lucru îi permite să își construiască o viață în acord cu valorile și interesele proprii.

Lumea modernă, în continuă schimbare, impune noi cerințe sistemelor educaționale. Educația trebuie să evolueze pentru a pregăti indivizii să facă față provocărilor globale, cum ar fi progresul tehnologic, schimbările climatice și inegalitățile sociale. Tehnologia a revoluționat deja multe aspecte ale educației, oferind acces la resurse online, cursuri interactive și platforme de învățare la distanță. Pe viitor, este esențial să asigurăm un acces egal la tehnologie pentru toți elevii, indiferent de locația geografică sau statutul social.

Noile tehnologii au schimbat radical modul în care învățăm

și interacționăm cu informația. Sistemele educaționale trebuie să integreze aceste tehnologii pentru a crea un mediu de învățare adaptat vremurilor moderne și pentru a pregăti elevii pentru locuri de muncă și provocări viitoare. Tehnologia a revoluționat deja multe aspecte ale educației, oferind acces la resurse online, cursuri interactive și platforme de învățare la distanță. Pe viitor, este esențial să asigurăm un acces egal la tehnologie pentru toți elevii, indiferent de locația geografică sau statutul social.

Educația este unul dintre cele mai valoroase daruri pe care le poate primi un individ, având puterea de a transforma vieți și de a modela societăți. Prin educație, oamenii devin mai înțelepți, mai liberi și mai capabili să facă față provocărilor vieții. Într-o lume în continuă schimbare, darul învățării ne oferă oportunitatea de a crește permanent, de a ne adapta și de a contribui la construirea unui viitor mai bun. Educația este nu doar un drept fundamental, ci și o responsabilitate pe care o avem cu toții – de a o valorifica, de a o proteja și de a o extinde pentru toți cei care au nevoie de ea.

Ziua Educației - Un Omagiu pentru Educație și Profesori

Petrișan Alexandra-Doina
Profesor învățământ preșcolar
Grădinița nr.14 Sibiu

În fiecare an, pe 5 octombrie, se sărbătorește Ziua Internațională a Educației, o zi dedicată rolului fundamental pe care educația și cadrele didactice îl au în dezvoltarea individului și a societății. Instituită de UNESCO în 1994, această zi aduce în prim-plan recunoașterea importanței educației și a contribuției profesorilor la formarea generațiilor viitoare. Educația este piatra de temelie a progresului social, economic și cultural, fiind un drept esențial pentru dezvoltarea umană.

Ziua Internațională a Educației a fost creată pentru a sublinia importanța și dificultățile pe care le întâmpină profesorii din întreaga lume. Începând cu 1994, această zi a devenit un prilej de a promova dreptul fiecărui copil la o educație de calitate și de a atrage atenția asupra problemelor din sistemul educațional global, precum lipsa accesului la educație și insuficiența resurselor alocate acestui sector.

De-a lungul timpului, educația s-a dovedit a fi un element fundamental pentru progresul umanității. Instituțiile educaționale au avut un impact profund asupra modului în care societățile au evoluat, iar profesorii au jucat un rol central în ghidarea și modelarea viitoarelor generații.

Educația nu doar că oferă cunoștințe și competențe, dar joacă un rol crucial în formarea valorilor, atitudinilor și comportamentului oamenilor. Prin educație, indivizii dobândesc capacitatea de a gândi critic, de a se adapta la schimbări și de a contribui la dezvoltarea comunităților lor. În plus, educația este un factor decisiv în reducerea inegalităților și în promovarea incluziunii sociale.

Profesorii sunt inima procesului educațional. Ei nu doar transmit cunoștințe, ci și modelează caractere și oferă sprijin moral și emoțional elevilor. Prin munca lor zilnică, profesorii contribuie la formarea viitorilor lideri, cercetători, inovatori și cetățeni responsabili. Într-o lume dinamică și globalizată, educația de calitate devine din ce în ce mai

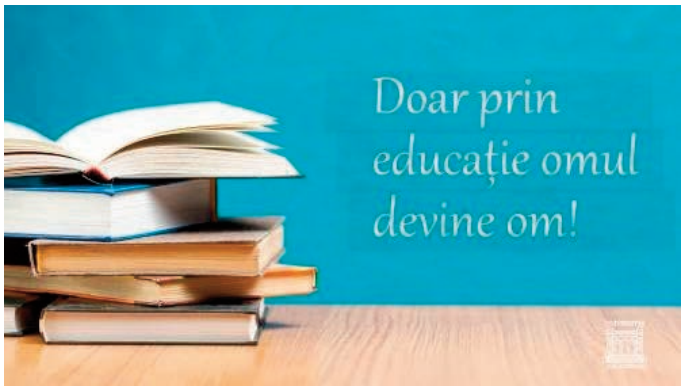

importantă pentru a face față provocărilor globale, cum ar fi schimbările climatice, inegalitățile economice și sociale și schimbările tehnologice rapide.

Provocările cu care se confruntă educația în secolul XXI

Cu toate acestea, multe sisteme educaționale se confruntă cu provocări majore. În unele țări, infrastructura educațională este slabă, iar accesul la educație de calitate este inegal. În plus, pandemia COVID-19 a agravat aceste dificultăți, ducând la închiderea școlilor și trecerea către învățământul online, ceea ce a accentuat inegalitățile digitale și a afectat milioane de elevi.

Educația modernă se confruntă și cu provocarea de a ține pasul cu transformările tehnologice. Noile tehnologii au revoluționat modul în care informația este transmisă și accesată, dar au adus și noi cerințe în privința alfabetizării digitale. Profesorii trebuie să fie susținuți prin formare continuă și resurse adecvate pentru a face față acestor schimbări.

Ziua Internațională a Educației este o oportunitate de a reflecta asupra rolului vital pe care educația îl joacă în viața fiecăruia dintre noi. Educația de calitate, accesibilă tuturor, este cheia unui viitor prosper, echitabil și durabil. Investițiile în educație și în profesori trebuie să fie o prioritate

globală pentru a asigura că toți copiii au șansa de a-și dezvolta potențialul.

Ziua Educației ne amintește că profesorii sunt pilonii pe care se sprijină viitorul nostru și că educația este cel mai puternic instrument pentru a schimba lumea.

Bibliografie

UNESCO. (2020). *World Teachers' Day: Teaching in Freedom, Empowering Teachers*. Retrived from: UNESCO *Official Website*

Smith, A. (2015). *The Global Role of Teachers in Education*. New York: Global Educational Publishing.

OECD. (2018). *Education at a Glance 2018: OECD Indicators.* OECD Publishing. Disponibil la: OECD iLibrary

World Bank. (2021). *The State of Global Education Amidst the Pandemic*: Lessons Learned and Next Steps. Washington, DC: World Bank Group.

Ministerul Educației. (2023). *Strategii și Politici Educaționale în România*. București: Editura Didactică și Pedagogică.

După ani la catedră...

Trântor Codruța Nicoleta
Profesor învățământ primar
Școala Gimnazială nr.21 Sibiu

"Ziua Educației" .... sunt mândră că fac parte din ceea ce numim EDUCAȚIE, sunt un educator, profesor, în imensitatea oceanului educativ, atât de neînsemnată dar în același timp o mică cărămidă pentru formarea elevilor mei, la o clasă pe care o coordonez și în cadrul căreia îmi aduc aportul în formarea lor ca OAMENI.

După mai bine de 25 de ani... de carieră mă simt la fel ca în prima zi în care am intrat pe poarta învățământului, dar am în spate o "desagă" de experiențe și informații adunate. Sunt clipe devenite amintiri dragi, din care câteodată "spicuiesc" cu drag și zâmbesc în colțul gurii când revin în imaginile vieții.

Azi, sunt educatorul cu titlul de profesor, care plămădește în 5 ani caracterele elevilor săi. Trăiesc împreună cu ei clipe frumoase ce și ele, îmi vor umple paginile Albumului de dascăl. Fiecare clipă la catedră, pentru mine, este o provocare care nu seamănă cu ce a fost, dar nici cu ce va veni.

Cand răsfoiesc în urmă și mă gândesc la cât de simplu era ghiozdanul unui cadru didactic acum 25 de ani și mă întâlnesc cu cei care mi-au fost elevi, recunosc că din lucruri simple am reușit să educ oameni deosebiți. Erau alte vremuri, dar cei de atunci elevi, azi sunt parte din această societate dură, care clădesc prin muncă ceea ce au fost formați prin educație, undeva aici regăsim aportul primit prin educația școlară.

Acum, după 25 de ani și mai bine... ghiozdanul din care îmi iau resursele didactice este plin cu materiale, cu tehnologie și informații care reprezintă o permanentă provocare, dar accept că niciodată nu le voi ști pe toate, dar atât timp cât pasiunea mă însoțește sigur voi face față. Declar că a fi dascăl în educația actuală este o menire cu locație stabilită. Poți fi pictor dacă ai talent, arhitect dacă ai viziune și poți fi educator dacă ai aptitudine cu atitudine, la care adaug implicare constantă, perseverență cu toleranță

la negativism. Pozitivismul și starea de bine e necesar să ne definească în meseria pe care am ales-o, dar care nu putem să o practicam fără talent și tact pedagogic, cu o comunicare deschisă și înțelegere permanentă.

Zilnic, împreună cu elevii mei urcăm scări, ei spre dezvoltarea și formarea lor prin învățare, eu acumulând experiențe și finalizând cu mulțumiri. Fiecare pas făcut este o performanță pentru elevi, dar și pentru mine ca educator. Uneori părem mici însă prin elevi devenim un nume, ce cândva le-a pus bazele. Pentru mine principalul este când la final de an sunt multumită de ceea ce fac, când la final de ciclu sunt fericită pentru ceea ce văd că am realizat, dar

și mai mulțumită sunt când un trecător mă oprește și prin salutul și zâmbetul său îmi aduc aminte de acei ani când era doar un mic elev care mă sorbea cu ochișorii săi dintr-o bancă.

Așa suntem noi, creați cu talent să colorăm caracterele copiilor, într-o lumină vie care să aducă împlinire în ceea ce vor face. Suntem lumânări care aprind scânteia și creionează oameni mici, apoi oameni mari. Oricând dorim să tragem o linie cred că avem pentru ce să zâmbim. A face parte din educație este o mândrie ce încununează cu glorie suflete. Sunt dascăl și îmi place ceea ce reprezint.

Când destinul îți deschide posibilitatea de a face parte din Educație, deschide o prietenie nedefinită și fidelă. Sunt educator deschis și plin de idei, aștept experiențe care să mă provoace și prin care să educ în bine și să formez frumos oameni.

Ziua Educației - Cufărul cu valori inestimabile

Grădinaru Carmen
Profesor
Colegiul Tehnic ,,Miron Costin" Roman, jud. Neamț

Școala reprezintă contactul cel mai important dintre un elev și cunoaștere. Școala ne oferă posibilități nelimitate spre dezvoltare personală, profesională, cunoaștere, informație, educație. Din aceste motive, școala are o importanță deosebită în viața unei persoane, putând schimba cursul vieții unui om.

Educația joacă un rol crucial în schimbarea și îmbunătățirea societății. Prin educație, putem depăși barierele sociale, putem combate inegalitățile și putem promova drepturile și libertățile individuale. Educația oferă șanse egale de dezvoltare pentru toți membrii societății și poate contribui la reducerea sărăciei și inechității sociale.

În primul rând, accesul la educație, care se realizează prin frecventarea școlii, deschide noi oportunități de dezvoltare profesională și personală, motivând persoana respectivă să citească tot mai mult, să afle cât mai multe lucruri, să facă o carieră frumoasă de care să se bucure și care să îi aducă satisfacții. Școala oferă acces la bibliografie, profesori cu care poți discuta și de la care poți cere sfaturi, informații prezentate în cadrul cursurilor.

În al doilea rând, școala poate oferi oportunități de dezvoltare unui elev fără prea multe posibilități financiare, pentru a putea continua studiile. Astfel de oportunități constau, în principal, în burse de studiu la diverse școli, burse de merit, cu ajutorul cărora un elev se poate întreține până la terminarea școlii și găsirea unui loc de muncă. Exemple de persoane care au realizat lucruri mărețe pentru că au mers la școală se găsesc în viața reală, dar și în literatură.

În concluzie, școala este un factor foarte important în viața unei persoane, având o foarte mare probabilitate de a schimba cursul vieții acelei persoane în bine. Cu ajutorul școlii cunoaștem oameni noi, aflăm informații, învățăm, ne dorim să evoluăm, devenim adulți educați, responsabili și respectabili.

Citez din referatul ,,Educația - Punte către viitor", realizat de eleva Motoc Luciana Nicoleta, clasa a X - a H de la Colegiul Tehnic ,,Miron Costin" Roman, Neamț prezentat în cadrul Concursului Național De Referate Și Comunicări Științifice ,,Infotehnica" 2024.

,, ***Educația reprezintă puntea dintre noi și viitorul nostru, ne leagă de trecut prin prezent, lăsându-ne în***

să decidem. Ne oferă posibilitatea de a face diferența între bine si rău, între alb și negru.

Educația este criteriul după care ești judecat. Este primul lucru care ne oferă o "etichetă" în societate, trebuie să încercăm mereu să învățăm tot mai mult pentru a ne scrie cât mai frumos numele pe o etichetă care ne descrie, trebuie să reușim să trecem peste prejudecăți pentru a putea folosi educația.

De asemenea, putem aminti un proverb ce conține un pur adevăr al realității și anume: "Rădăcinile educației sunt uneori amare, însă fructele ei sunt dulci". Astfel, putem deduce că educația, învățătura sunt foarte importante în viață și îți vor deschide multe uși. Învățătura necesită multă muncă, sacrificii și răbdare. Cât trăim învățăm și cu toate acestea niciodată nu știm tot.

În concluzie, școala este un factor foarte important în viața unei persoane, având o foarte mare probabilitate de a schimba cursul vieții acelei persoane în bine. Cu ajutorul școlii cunoaștem oameni noi, aflăm informații, învățăm, ne dorim să evoluăm, devenim adulți educați, responsabili și respectabili."

Bibliografie:

㊐ Mircea Herivan, *Educația la timpul viitor*", Editura Albatros, 197

Proiect educațional
5 octombrie - Ziua Educației

Păun Georgiana Alexandra
Profesor
Stănilă Andreea Ioana
Profesor
Grădinița cu program prelungit nr.22 Sibiu

Motto:
"*Buna educaţie e tocmai izvorul din care iese tot binele în lume.*"

Immanuel Kant

DURATA PROIECTULUI: 5 octombrie 2024
LOCUL DESFĂŞURĂRII:
- sala de clasă
- laboratorul de informatică

SCOPUL PROIECTULUI:
- promovarea rolului și imaginii pozitive a cadrelor didactice

OBIECTIVE GENERALE:
- cultivarea respectului pentru educaţie şi educatori;
- cunoaşterea unor norme privind drepturile copilului, în special dreptul la educaţie;
- îmbunătăţirea relaţiei grădiniță- preșcolar;

OBIECTIVE SPECIFICE:
- cunoașterea semnificaţiei zilei de 5 octombrie;
- conştientizarea importanţei rolului educaţiei/profesorului în viitorul elevilor;
- dezvoltarea respectului față de dascăli;
- cunoașterea drepturilor copiilor;
- interpretarea rolului de dascăl;
- realizarea unor creații literare/plastice cu tema propusă .

GRUPUL ŢINTĂ: preșcolarii grădiniței;
METODE DE EVALUARE:
- fotografii;
- expoziție cu lucrările literare/plastice realizate de elevi;
- diplome de participare tuturor elevilor.

De ce o zi consacrată cadrelor didactice - educatori, învăţători sau profesori?

Pentru că ei contribuie în mod esenţial la dezvoltarea unei ţări, asigurând transmiterea de cunoştinţe. Ei joacă, de asemenea, un rol civic de mare importanţă, contribuind la păstrarea coeziunii sociale.

La mulţi ani dascălilor de pretutindeni şi să nu uităm că o educaţie de calitate reprezintă cheia reuşitei profesionale!

Activitățile se vor desfășura în funcție de grupa de vârstă și de oportunitatea fiecărui cadru didactic de a le realiza, revenindu-ne fiecăruia dintre noi rolul de a aduce în fața copiilor materialele necesare desfășurării activităților propuse.

Această zi se sărbătoreşte în data de 5 octombrie în peste 200 de ţări. Ziua Mondială a Educatorilor va pune accentul pe necesitatea de a planifica o mână de lucru eficace în domeniul învăţământului, având în vedere deficitul de personal didactic calificat la nivel mondial. Aşadar, în întreaga lume, această zi, sărbătorită în peste 200 de ţări, este consacrată personalului didactic, celor care fac educaţia - educatori, învăţători, profesori, denumirea ei fiind World Teachers' Day în engleză sau Journée Mondiale des Enseignants, în franceză.

În sens pedagogic, educația este fenomenul social complex privit în trei dimensiuni:
- activitate conștientă a subiectului educației (educator) de stimulare, îndrumare, formare a obiectului educației (educat);
-proces de formare a omului pentru integrarea activă în societate, proces de formare intelectuală, morală, profesională, fizică, estetică;
-rezultat prin preluarea selectivă a acțiunilor informaționale și includerea în structuri comportamentele proprii de cunoaștere și acțiune.

PROGRAMUL ACTIVITĂȚII:

NR. CRT.	ACTIVITATEA	LOC DESFĂȘURARE	PROFESOR
1.	**5 octombrie – Ziua Educației** -prezentare PPT cu însemnătatea zilei	Sala de grupă	
2.	***Profesor pentru cinci minute*** -joc de rol	Sala de grupă	
3.	**Dreptul la educație –drepturile copilului** -discuție despre drepturile copiilor	Sala de grupă	
4.	**Jocuri educative-șah,table**	Sala de grupă	

Ziua Educației – Celebrând darul învățării

Radu Andreea
Profesor învățământ preșcolar
Grădinița ,,Căsuța Poveștilor" Sibiu

Natura ne aseamană, educația ne deosebește! Confucius

În mai multe țări, Zilele profesorilor sunt destinate a fi zile speciale pentru aprecierea cadrelor didactice. Unele dintre ele sunt sărbătorite la sfârșitul săptămânii, în timp ce altele sunt celebrate în timpul zilelor lucrătoare. Între 1965 și 1994 era prima duminică din octombrie. Din 1994 este pe 5 octombrie pentru a coincide cu sărbătoarea mondială a profesorului (stabilită în 1994 de UNESCO). În 1994, UNESCO a inaugurat prima **ZI MONDIALĂ A EDUCATORILOR**, pentru a comemora semnarea, în 1966, a recomandării făcute de UNESCO şi Organizaţia Internaţională A Muncii privind condiţiile de muncă ale personalului didactic. Această zi se sărbătoreşte în data de 5 octombrie în peste 200 de ţări. Este consacrată personalului didactic, celor care fac educaţia - educatori, învăţători, profesori, denumirea ei fiind *World Teachers' Day* în engleză sau *Journée Mondiale des Enseignants*, în franceză.

Este un fapt bine cunoscut că profesorii ajung modele pentru elevii lor. Câți dintre noi nu avem un profesor pe care ni-l amintim cu drag chiar și acum, adulți fiind? Acel profesor pe care ni-l amintim după atât de mult timp, a rămas în memoria noastră datorită influenței pe care a avut-o asupra unuia sau mai multor aspecte ale vieții. Vom analiza în continuare care sunt ariile în care un profesor poate influența parcursul elevilor săi și ce importanță majoră are acest lucru în educație.

În funcție de necesități, de gradul de autonomie sau semi-autonomie a învățării, profesorul poate interveni din când în când, canalizând energiile partenerilor săi. Astfel, el este cel care oferă explicații, dă lămuriri, răspunde la întrebări, îi ajută să utilizeze corect anumite materiale, instrumente sau utilaje, caută să-i ajute să evite devierile inutile, încercările fără obiect, eventualele erori și pierderi de timp. Profesorul este cel care, ținând seama de logica învățării, orientează ceea ce elevii au de făcut, devine ghid al demersului lor euristic, canalizându-i în direcția obținerii rezultatelor așteptate, în loc de a le impune într-o manieră directă, dinainte stabilită cu mai multă sau mai puțină rigurozitate. Sprijinirea elevilor în formularea proiectului lor de viitor înseamnă cunoașterea temeinică a fiecăruia, dezvoltarea capacităților lor de autocunoaștere, furnizarea unor informații profesionale, sistematice și selective, familiarizarea fiecărui elev cu criteriile unei alegeri raționale și mai ales sensibilizarea lor pentru nevoile forței de muncă.

A le conștientiza cerințele economice-sociale și a-i ajuta să țină seama de ele în alegerea profesiunii, înseamnă a face o orientare rațională, pusă în serviciul intereselor comune. Orice profesor poate și trebuie să dezvolte interesele, aptitudinile și talentele elevilor, ajutându-i să-și valorifice la maximum aptitudinile. Conducerea elevului de-a lungul anilor în școală, astfel încât să se realizeze pe deplin, este cea mai autentică probă a unei acțiuni pedagogice reușite. Modelând personalitatea fiecărui elev, profesorul este preocupat să descopere direcția optimă de dezvoltare a acestuia și de stimulare a capacităților necesare împlinirii sale. El devine astfel specialistul care acordă o asistență psihopedagogică indispensabilă dezvoltării multilaterale a fiecărui elev.

În concluzie, data de 5 octombrie nu este doar o zi de omagiu adusă dascălului, ci și o zi în care ne reamintim cu toții faptul că, în ciuda greutăților, meseria de cadru didactic este una dintre cele mai satisfăcătoare și frumoase din lume.

Proiect de activitate integrată: România , te iubesc!

Ștefănică Elena Violeta
Profesor educație timpurie
Grădinița cu program prelungit nr. 4 Cisnădie

Grupa / nivelul : mare
Tema anuală de studiu: Cine sunt / suntem ?
Tema proiectului tematic: Jurnalul unui pui de om
Subtema proiectului tematic: România, te iubesc !
Denumirea activității: România, te iubesc!
Forma de realizare: integrată (DLC + DOS)
DLC: ,,România, te iubesc ! ” – joc didactic
DOS (activitate practică): Decorațiuni pentru romăncuțe și românași –decorare, asamblare, lipire (stegulețe din semințe de dovlec, stema din hârtie colorată, harta din flori colorate și panglică)
Tipul activității: consolidare de cunoștințe, priceperi și deprinderi
Scopul: Consolidarea capacității de a diferenția sunetul inițial al cuvintelor , de a despărți cuvintele în silabe , în vederea dezvoltării gândirii și a vocabularului, precum și consolidarea unor abilități practice specifice nivelului de dezvoltare motrică.

Obiective operaționale :
O1: să denumească însemnele naționale prin cuvinte corespunzătoare (stema, steagul, harta, imnul României);
O2: să discute despre imaginile pe care le priveşte exprimându-se corect, pronunţând corect sunetele limbii române;
O3: să recunoască sunetul iniţial al unui cuvânt;
O4: să despartă cuvintele în silabe și să specifice numărul de silabe dintr-un cuvânt;
O5: să combine în mod creativ materialele pentru realizarea unui produs original;
O6: să lucreze independent sau în grupuri mici , cu perseverență și interes în vederea finalizării lucrării.

Sarcina didactică:
Formularea de propoziții și numărarea cuvintelor din propoziție, a silabelor din cuvinte și recunoașterea sunetului inițial și redarea lor grafică.
Reguli de joc:
1. Toți copiii spun versurile care declanșează proba de joc:
,, Steguleţul fermecat,
Către tine a plecat.
Și frumos te-a întrebat.”
2. Răspunde numai copilul care primește steguleţul .
3. Dacă nu răspunde corect, copilul respectiv poate înmâna steguleţul altui coleg care îl ajută.

Elemente de joc:
Surpriza, întrecerea, aruncarea zarului, recompensa, aplauze, mânuirea materialului.

Strategii didactice:
Metode și procedee: observația, conversația, explicația, exercițiul, problematizarea, expunerea, munca independentă și pe echipe, metoda R.A.I., învățarea prin cooperare.
Material didactic: lada de zestre, sacoșe tricolore, jetoane cu imagini specifice sărbătorii naționale, o tablă magnetică, litere magnetice de tipar, bulinuțe roșii, galbene, albastre, zar cu imagini, steguleț magic, coșulețe, hartă, stema, semințe de dovleac pentru stegulețe, fâșii de hârtie glasată de culoare roșie, galbenă și albastră pentru stemă și hartă, bețișoare, aracet, lipici, CD-player, Cd-uri cu muzică, orgă.

Durata: 30-35 minute
Participanți : preșcolarii grupei mari

Bibliografie :

1. Ministerul Educației Naționale, *Curriculum pentru educație timpurie*, București, 2019;
2. Aurelia Ana , Smaranda Maria Cioflică , *Jocuri didactice pentru educarea limbajului*, Editura Tehno-Art , 2000;
3. Ministerul Educației Naționale. *Suport pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculumul pentru educație timpurie*, București, 2019;

Obiceiuri și tradiții românești de Crăciun

Dăncău Monica-Adriana
Profesor
Școala Gimnazială ,,Anton Pann" Râmnicu Vâlcea, jud. Vâlcea

Crăciunul la români este o importantă sărbătoare religioasă. În satele românești, unde tradiția se mai păstrează, femeile și bărbații încep pregătirile cu mult timp înainte de această sărbătoare. Bărbații își fac ordine în curte, curăță grajdurile (locurile unde adăpostesc animalele), iar femeile își curăță casele și pregătesc mâncare tradițională specifică acestei sărbători: cozonaci, colaci, sarmale și alte bunătăți românești. Sărbătoarea Nașterii Domnului se ține pe 25, 26 și 27 decembrie. În Ajunul acestei sărbători (seara dinaintea zilei de 25) în toate satele din țară începe colindatul. Acesta este cel mai important obicei românesc de Crăciun, grupuri de copii, băieți și fete, femei și bărbați merg din casă în casă și duc vestea Nașterii Mântuitorului prin colindele lor (cântece specifice de Crăciun, care conțin acest mesaj), după ce colindă, ei sunt răsplătiți la fiecare casă cu diferite bunătăți. Colindătorii sunt primiți cu bucurie deoarece se spune că ei aduc sănătate și un an prosper, apoi sunt recompensați cu nuci, mere, colaci și, mai recent, bani. În Maramureș, cei care colindă sunt oameni în toată firea. Obiceiul este să treacă pe la fiecare casă, iar apoi, cu tot cu gazdele care i-au omenit (ospătat, servit cu bunătăți), să continue colindatul. Postul Crăciunului ia sfârșit și fiecare se poate bucura de mâncărurile tradiționale: preparatele din porc, sarmalele, colacii și cozonacii, prăjiturile și vinul. Cele trei zile de sărbătoare ale Crăciunului aduc liniște și pace în case. Există și o perioadă de post culinar și spiritual ce se ține înaintea Crăciunului, timp de șase săptămâni sfârșindu-se în noaptea de Crăciun. În Ajun de Crăciun există obiceiul de a se împodobi în casă sau în curte un brad cu diferite globuri, cu beteală ori cu bomboane de ciocolată numite saloane. În aceste zile sfinte – 25, 26 și 27 decembrie – se respectă tradiții vechi de sute de ani. Colindatul este unul dintre aceste obiceiuri. Atât grupuri de copii, cât și grupuri de adulți se strâng laolaltă și merg să colinde la casele vecinilor sau la casele altor oameni. Atunci se cântă „O ce veste minunată", o melodie foarte veche și foarte populară în popor, cât și „O brad frumos". Totodată colindătorii sunt serviți cu produse alimentare (colaci făcuți în casă) sau bani. Persoanele de origine slave din România sărbătoresc și în data de 7 ianuarie Crăciunul pentru că de fapt Crăciunul lor este pe aceea dată la două săptămâni după Crăciunul românesc, ortodox. Toți colindătorii, indiferent de vârstă, primesc un colac – ce simbolizează soarele; de asemenea ei primesc mere și nuci. În ziua de Crăciun nu se spală rufele și nu se dă nimic de împrumut; animalele din ogradă primesc mâncare din belșug; se spune că dacă animalele se culcă pe partea stângă atunci iarna va fi lungă și geroasă. Și în zona Moldovei, Crăciunul este o sărbătoare importantă. Toate activitățile ce au loc în ziua Ajunului sunt de fapt un ritual pentru protecția animalelor, a livezilor și a gospodăriei: femeile fac curat în toată casa și pregătesc colaci, iar bărbații au grijă să înapoieze orice lucru luat cu împrumut. Tot în această zi, femeile coc un colac de forma cifrei 8, care în primăvară urmează să fie afumat și pus între coarnele boilor ce ară pământul. În Ajun, femeile pregătesc masa de Crăciun, care trebuie să conțină vreo 12 feluri de mâncare, multe dintre acestea fiind din carne de porc, sacrificat cu câteva zile mai înainte. Tot în ziua Ajunului încep să meargă colindătorii pe la casele oamenilor: de dimineață colindă copiii cei mai mici, spre după-amiază școlarii, iar către seară colindă tinerii. În Bucovina se crede că toate colindele sunt rostite pentru ca diavolii să dispară, iar satul să fie curat în noaptea de Crăciun; de asemenea, se spune că este un mare păcat dacă o gospodărie are ușa închisă în Ajunul Crăciunului și nu poate să-i primească pe colindători. În Ialomița, cetele de colindători cutreieră ulițele satelor și gospodăriile țărănești, făcând tradiționalele urări, melodiile și textele poetice ale colindelor fiind minunate. Adevăratul colindat se desfășoară în seara și noaptea de Crăciun. Colindătorii se adună în cete și își aleg un conducător numit de obicei „vătaf" sau „jude". Colindătorilor propriu-ziși li se alătură câțiva flăcăi cu sarcina să poarte, în saci și traiste, darurile primite. Odată intrați în curtea casei, colindătorii își deapănă repertoriul înaintea membrilor casei, adunați în prag, cântecele fiind întotdeauna însoțite de dansuri. Apoi, gazda invită colindătorii în casă, unde înainte de așezarea la masă pentru ospățul comun, vătaful

(liderul) cetei poruncește să se cânte alte câteva colinde. Numărul colindelor depinde în mare măsură de rangul gazdei și de belșugul de daruri pe care ea urmează să le ofere colindătorilor.

Bibliografie :
Arhip, George. *Colinde, colinde, e vremea colindelor* / George Arhip, Ioan Părean. - Sibiu : Editura Arhip Art, 2008.

Tradiții și obiceiuri de iarnă în Oltenia

Gavrilă Ana-Maria
Profesor învățământ preșcolar
Liceul ,,Preda Buzescu"/ Grădinița cu program normal nr.2 Berbești, jud. Vâlcea

Păstrarea și transmiterea din generație în generație a tradițiilor înseamnă refuzul ruperii de trecut. Legătura cu trecutul este una sacră în Oltenia, așa că oltenii respectă, ori de câte ori este cazul, obiceiurile și tradițiile moștenite de la înaintașii lor. Marile sărbători creștine de peste an, dar și evenimente precum botezul sau nunta, le oferă locuitorilor din această zonă a țării prilejul de a se reîntoarce la tradiții. De Crăciun, localnicii respectă ritualuri menite să atragă belșugul în gospodărie. Unul dintre aceste ritualuri este pregătirea „colindelor", bețe de alun care se taie înainte de Ignat și se lasă la uscat până de Ajun. Acestea sunt decorate în alb și negru, simboluri ale opoziției lumină-întuneric, viață-moarte. Se crede că animalele atinse de aceste bețe vor avea parte de sănătate. Într-o anumită zonă a Olteniei s-a păstrat un obicei unic la noi în țară. De Anul Nou, bărbații împodobesc un cap de porc cu mărgele și cercei, și cântă un colind care povestește legenda Vasilcăi, o zeitate care proteja holdele și care era, de fapt, o purcea.

Tradițiile și obiceiurile de Crăciun în Oltenia sunt multe, iar majoritatea sunt de atragerea binelui asupra gospodăriei. Se spune că în această noapte se deschide cerul, iar oamenii buni pot să-l vadă pe Dumnezeu luând masa cu sfinții și îngerii. În ajunul Crăciunului în Oltenia, în multe comune, se vrăjește în foc. „Scormonitul în foc" este un obicei practicat în majoritatea satelor oltenești, în Ajunul Crăciunului. Toți membrii familiei se adună în jurul focului și, pe rând, dau cu o nuia în foc, zicând:,,**Bună dimineața lui Ajun!**,,

Mersul cu Vicleiul. În comuna doljeană Argetoaia, în ajunul Crăciunului, se colindă cu Vicleiul, o cutie mare, împodobită în fel și chip, pe care o poartă doi flăcăi. Înăuntru sunt niște păpuși confecționate din lemn de către fetele din sat, dar și cârpe colorate. Flăcăii trebuie să meargă în această seară având grijă să nu ocolească gospodăriile fetelor care le-au dat păpuși, pe care trebuie să le scoată cât mai la vedere. În caz contrar fiind mare supărare. Tot în Oltenia, în ziua de Crăciun are loc „Adunatul gunoaielor". Oamenii merg prin curte și adună toată resturile, în credința că gospodăria va avea pui mulți, iar femeile se așază pe vine, așa cum vor sta cloștile pe ouă în anul care va veni.

Colindatul în Oltenia. În toată zona Olteniei există numeroase colinde specifice, dar cele mai cunoscute și răspândite sunt Steaua și Plugul cel Mare. Steaua este o datină străveche, ce se practică încă din Ajunul Crăciunului și până la ivirea zorilor. Ceata este formată din patru copii, fiecare dintre ei având un rol prestabilit în cadrul grupului: unul ține Steaua, celălalt este responsabil cu adunatul banilor, al nucilor și al covrigilor, iar ceilalți doi țin sacul și un ciomag, pentru a se apăra de câini. Plugul cel Mare este cel mai răspândit obicei care se practică în noaptea de Anul Nou. Plugul se organizează de către flăcăii din sat și este condus de un băiat mai viteaz numit „staroste", care are sarcina de a ține plugul de coarne și de a rosti urarea. Ceata este compusă de obicei din 12 băieți, iar spre deosebire de Plugușor, cu Plugul cel Mare se merge numai la familiile înstărite din sat.

Moșii de Crăciun. Moșii de Crăciun, sau pomana de mână, este un obicei vechi de sute de ani, care se practică atât în ziua de Ajun, cât și în cea de Crăciun. Dimineața, femeile pleacă la cimitir, unde tămâiază mormintele, după care se întorc acasă, scot colacii care stau la copt și îi pun pe masă. Pe fiecare colac se pune câte un ou și câte o lumânare, produsele fiind apoi trimise prin vecini.

Pițărăii. Acesta este un obicei păstrat de pe vremea dacilor, care încă se practică în Valea Jiului, semnificând sacrificiul adus divinității, drept mulțumire pentru rodnicia holdelor și a pomilor. Pițărăii sunt numai bărbați, copii sau adolescenți, organizați în cete. Îmbrăcați în straie populare, se adună în noaptea dinaintea Ajunului, împodobesc steaguri cu clopoței, năframe multicolore, ciucuri și coronițe de flori, pe care le agață în prăjini de câțiva metri lungime. Odată terminat acest ritual, alaiul pornește la colindat pe la casele din sat. Localitatea Jieț este una în care colindul pițărăilor se păstrează nealterat de sute de ani, la fel ca și strigăturile ce însoțesc „învârtita,,

Obiceiuri pentru aflarea ursitului. Se crede că de Anul Nou, fetele nemăritate își pot afla ursitul îndeplinind anumite ritualuri prestabilite. Astfel, încă din vremuri străvechi, acestea numărau și legau cu ochii închiși al

zecelea par din gardul de nuiele iar a doua zi se duceau să vadă cum este parul, ca să știe cum o să arate ursitul. Dacă părul era drept, se credea că viitorul soț va fi un bărbat frumos. În cazul în care bucata de lemn era scorojită, se spunea că fata respectivă va avea un bărbat urât, iar dacă lemnul devenea noduros, atunci ursitul va fi un bărbat bogat.

Webografie :

http://acasalaromani.ro/cele-mai-frumoase-obiceiuri-si-traditii-din-zona-olteniei/
https://adevarul.ro/locale/craiova/
https://www.gds.ro/Actualitate/2017-12-23/traditii-de-iarna-in-zona-olteniei/
https://www.crestinortodox.ro/religie/traditii-iarna-oltenia-122701.html

Proiect de activitate integrată pentru o zi
” Tradiții și obiceiuri de Crăciun”

Bețivu Voichița
Profesor învățământ preșcolar
Grădinița cu program prelungit Tălmaciu, jud. Sibiu

TEMA ANUALĂ DE STUDIU : Cum exprimăm ceea ce simțim?
TEMA PROIECTULUI : Magia sărbătorilor de iarnă

TEMA SĂPTĂMÂNII: “Nașterea pruncului Isus”

TEMA ACTIVITĂŢII : “Obiceiuri și tradiții de Crăciun”

CATEGORIA DE ACTIVITATE : Activitate integrată

DOMENIILE EXPERENȚIALE VIZATE : ADP+ALA 1+ADE (DLC SI DOS)+ALA 2

TIPUL DE ACTIVITATE: Mixtă

FORMA DE ORGANIZARE : frontal, pe grupuri, individual

ELEMENTE COMPONENTE ALE ACTIVITĂŢII INTEGRATE:

ADP: Întâlnirea de dimineaţă: *Salutul, Prezenţa, Calendarul naturii, Activitatea de grup, Noutatea zilei.*

Tranziții :”Bat din palme” , Gimnastica de inviorare , Astăzi s-a nascut Hristos – colind

ALA1:

JOC DE MASĂ : *Puzzle – ,,Imagini cu nașterea pruncului Isus”*
ARTĂ: ,,*Steaua colindătorului”- colorare, pictură, dactilo-pictură*
JOC DE ROL:,,*De-a brutarii ”–pregătim colaci pentru colindători*
ADE:

DLC:“*Răspunde repede și bine”-joc didactic*
DOS:*“Traista colindătorului”– decupare, ansamblare, lipire*

ALA 2*: “Noi umblam a colinda”-șezătoare*

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:
A.1. Motricitate grosieră şi motricitate fină în contexte de viaţă familiară;
A.2. Conduită senzorio-motorie, pentru orientarea mișcării;
B.1. Interacțiuni cu adulții și cu copii de vârste apropiate;
C.1. Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități);
C.3. Activare și manifestare a potențialului creativ;
D.2. Exprimarea orală a mesajului, a emoțiilor etc. (comunicare expresivă).
D.3. Premise ale citirii și scrierii , în contexte de comunicare, cunoscute;

COMPORTAMENTE VIZATE:

A.1.1. Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate, specific vârstei;

A.1.3. Utilizează mâinile şi degetele pentru realizare de activităţi variate;

A.2.3. Îşi coordonează mişcările în funcţie de ritm, cadenţă, pauză, semnale sonore, melodii;

B.1.3. Inițiază/participă la interacțiuni pozitive cu copii de vârstă apropiată;

C.2.1. Realizează sarcinile de lucru cu consecvență;

C.3.2. Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice în conversații și povestiri creative;

D2.2. Participă la activitățile de grup și la activitățile de joc, în situații uzuale, în calitate de vorbitor .

D.3.2.Discriminează / diferențiază fonetic cuvinte, silabe, sunete și asociază sunete cu litere;

SCOPUL ACTIVITĂŢII: Consolidarea capacității de exprimare orală, de înțelegere și utilizare corectă a semnificațiilor structurilor verbale ; Formarea și consolidarea unor abilități practice specifice nivelului de dezvoltare motrică, dezvoltarea simțului practic și estetic; Cultivarea gustului estetic și a dragostei față de tradițiile și obiceiurile legate de sărbătoarea Crăciunului;

OBIECTIVE OPERAŢIONALE:

- Să se exprime utilizând propoziții clare, corecte din punct de vedere gramatical
- Să despartă în silabe cuvintele, precizând corect numărul acestora
- Să recunoască și să folosească în mod adecvat materialele puse la dispoziție
- Să confecționeze traista colindătorului prin lipirea elementelor puse la dispoziție, dezvoltându-și gustul estetic și îndemânarea
- Să execute unele deprinderi motrice însuşite anterior, în diverse contexte

STRATEGII DIDACTICE:

Metode si procedee: conversaţia, observaţia, explicaţia, demonstraţia, exerciţiul, jocul didactic.

Material didactic: calendarul naturii, mere, nuci, aluat pentru colaci, vase de plastic, planșete, sucitoare, șorțulețe, miez de nucă, dulceață, cuptor, tavă, hârtie de copt, coș cu colăcei, laptop, castron, farfurie carton, pensulă, recipient apă, acuarele, imagini sugestive, obiecte tradiționale românești (traistă, ulcior, strachină, costum popular etc.), alimente și mâncăruri tradiționale (covrigi, nuci, mere etc.), imagine cu traista colindătorilor cartonată, foarfecă, lipici, elemente de decor, papușă , cadouri pentru copiii participanți.

FORME DE ORGANIZARE: frontal, pe grupuri mici, individual

LOCUL DE DESFĂȘURARE: sala de grupă

DURATA : o zi

EVALUARE: continuă, prin aprecierea răspunsurilor

BIBLIOGRAFIE:

- Curriculum pentru educaţia timpurie 2019;
- Repere fundamentale în învăţarea şi dezvoltarea timpurie a copilului de la naştere la 7 ani;
- Suport pentru explicitarea şi înţelegerea unor concepte şi instrumente cu care operează curriculumul pentru educaţie timpurie;
- Scrisoarea metodică pentru anul şcolar 2020-2021;
- Învățământul preșcolar și primar Nr. 3-4/ 2018, Editura Arlequin;
- Breben S., Gongea E., Ruiu G., Fulga M., ”Metode interactive de grup-ghid metodic- 60 metode şi 200 aplicaţii practice pentru învăţământul preşcolar”, Editura Arves,
- Culea L., Grama F., Pletea M. – „Activitatea integrată în grădiniță”, Editura Didactică Publishing House, București, 2008;
- Răileanu D., Vieriu D., Alecsa I., ”Proiectarea pas cu pas (îndrumător pentru cadrele didactice din învăţământul preşcolar)”, Editura Diamant, 2010
- Tătaru L., Glava A., Chiș O.- „Piramida cunoașterii”, Editura Diamant, Pitești, 2014;

SCENARIUL ZILEI

Activitatea zilei va începe cu **întâlnirea de dimineață**. Copiii vor fi așezați în semicerc pentru a putea stabili un contact vizual cu toți membrii grupei. Urmează salutul :”Bună dimineața dragi copii/ Bine ați venit la grădiniță”! iar copiii se salută cu expresia ”Bună dimineața… ”, salutul curgând firesc de la o margine la alta a semicercului într-o atmosferă de relaxare și bună dispoziție.

Dragi copii, astăzi pentru noi este o zi specială, avem un oaspete deosebit, doamna director, care a venit pentru a vedea cât de cuminți sunteți și ce frumos știți voi să lucrați, haideți să o salutăm….

Prezența se realizează astfel: se iau două boluri . În unul se pun globulețe roși, câte fetițe sunt în grupă. În celălalt, se pun globulețe albastre, arătând numărul băieților. O fetiță, împarte globulețe fetițelor iar un băiețel, împarte băieților. Globurile rămase, specifică numărul fetițelor și a băieților care lipsesc.

Vom discuta despre anotimpul în care suntem și

și vom aminti câteva dintre caracteristicile acestuia. Se va trece la completarea **calendarului naturii:**

”A-nceput o nouă zi,
Cum e vremea azi copiii?”

Se va desfășura j**ocul de grup** ”Spune de ce-ți place iarna?”, copilul la care se oprește păpușa Victoria se prezintă apoi spune de ce-i place iarna. Ex.”Bună, eu sunt Daria și-mi place iarna pentru că e frumoasă”. La finalul jocului, în buzunarul păpușii , copiii vor descoperi un bilet. Vom stabili că bunica Victoriei ne-a trimis biletul și ne roagă să intrăm și noi în spiritul sărbătorilor de Crăciun. Ea ne mai spune să fim atenți deoarece vom avea mai multe sarcini de făcut, pe care le vom descoperi pe parcurs.

Noutatea zilei o aduce în prim plan pe păpușa Victoria și surprizele aduse de aceasta, în traista cu surprize pe care le vom deschide pe măsură ce vom rezolva sarcinile. Vom intra în spiritul sărbătorilor, fiind mai buni, mai harnici, mai darnici, mai iubitori. Acesta va fi și mesajul zilei.

Printr-o tranziție :

”Bat din palme clap, clap, clap
Din picioare trap, trap, trap
Ne învârtim, ne răsucim
La sectoare noi pornim “

Se trece la activitățile pe sectoare. Cu ajutorul educatoarei, copiii descoperă materialele puse la dispoziție la centrele deschise și află sarcinile de lucru.

La centrul **Joc de rol**, copiii vor realiza din aluat colaci pentru a-i oferi colindătorilor care pot veni oricând, dat fiind faptul că suntem foarte aproape de Crăciun. La centrul **Artă**, copiii vor avea de pictat, colorat steaua colindătorului, iar la centrul **Joc de masă**, vor ansambla puzzle – imagini despre Nașterea Pruncului .

Educatoarea va sprijini copiii în desfășurarea activităților de la centrele deschise. După finalizarea lucrului la centre, educatoarea face aprecieri generale, apoi copiii vor ieși din sală. Urmează gimnastica de înviorare, spălatul mânuțelor, servitul mesei.

Pentru prima activitate pe domenii experiențiale, **DLC**, copiii vor deschide următoarea trăistuță aflată în traista mare cu surprize a păpușii Victoria în care vor descoperi sarcinile și regulile jocului didactic

Răspunde repede si bine. După ce s-au jucat jocul cu ajutorul tranziției ”Astăzi s-a născut Hristos “ se trece la cea de a treia trăistuță. Se deschide cea de a treia trăistuță în care se află materialele pregătite pentru activitatea practică de la **DOS** prin care copiii vor confecționa trăistuța colindătorului.

Ziua se încheie cu o șezatoare unde copiii vor interpreta câteva colinde cunoscute. Astfel, vom demonstra că păstrăm vii tradițiile și obiceiurile lăsate de strămunii noștrii.

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

EVENIMENTE DIDACTICE	CONȚINUT ȘTIINȚIFIC	STRATEGII DIDACTICE		EVALUARE
		METODE ȘI PROCEDEE	MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT	

Moment organizatoric	Se vor asigura condițiile psihopedagogice necesare bunei desfășurări a activității: -Amenajarea mobilierului; -Aranjarea materialeleor didactice necesare activităților; -Aranjarea colectivului de copii. Activitatea va debuta cu întâlnirea de dimineață prin intermediul salutului, se face prezența, se completează calendarul naturii iar apoi se trece la activitatea de grup care se va desfășura sub forma unui joc: "Spune de ce-ți place iarna?" care îi va ajuta să se destindă și să fie eficienți pe durata activităților.	Expunerea Conversația Observația Explicația	Imagini pentru salut	Observarea Comportamentului copiilor
Captarea atenției	Captarea atenției va fi realizată prin intermediul **noutății zilei:** păpușa Victoria și surprizele ei, crearea unei atmosfere specifică sărbătorii Crăciunului.	Surpriza Conversația Observația	Păpușa Victoria Amenajarea grupei specific Crăciunului	Aprecieri verbale
Anunțarea temei și a obiectivelor	Prin intermediul mesajului zilei, se vor anunța tema zilei dar și obiectivele, folosindu-se un limbaj adecvat, accesibil preșcolarilor, apoi se vor deplasa la centre pe tranziția: "Bat din palme clap, clap, clap Din picioare trap, trap, trap Ne învârtim, ne răsucim La sectoare noi pornim"	Conversația Explicația		Observarea Comportamentului copiilor
Prezentarea conținutului și dirijarea învățării ACTIVITĂȚI LIBER ALESE	Copiii își aleg singuri centrul de interes la care doresc să lucreze, urmând ca apoi să treacă pe la fiecare centru deschis. Educatoarea le prezintă sarcinile de lucru la fiecare centru și le expune obiectivele urmărite, folosind un limbaj accesibil vârstei, astfel la centrul **Joc de rol,** copiii se vor juca **de-a-brutarii** care pregătesc colaci pentru colindători, la centrul **Artă, copiii** vor picta, colora steaua colindătorului, la centrul **Joc de masa** vor ansambla puzzle (imagini cu Nașterea Domnului). Se dau indicații iar educatoarea va interveni, numai dacă va fi solicitată, cu explicații și ajutor. Educatoarea apreciază activitatea acestora, apoi copiii vor ieși din sală, urmează gimnastica de înviorare, spălatul mânuțelor, servitul mesei.	Conversația Explicația Conversația	Aluat Sucitoare șorțulețe Acuarele, creioane colorate, șabloane, puzzle	Observarea Comportamentului copiilor

Prezentarea conținutului și dirijarea învățării ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE	Prin descoperirea celei de a doua trăistuțe se trece la începerea activităților pe domenii experiențiale li se va reaminti tema activității, activitate integrată -"Obiceiuri și tradiții de Crăciun"-DLC+DOS **DLC: "Răspunde repede și bine"**- joc didactic. Se prezintă modul în care se va desfășura jocul. În desfășurarea activității vor fi antrenați toți copiii. **EXPLICAREA ȘI DEMONSTRAREA JOCULUI** Se prezintă modul în care se va desfășura jocul. Copilul chemat de educatoare va veni și va scoate câte o steluță din traista pe care este scrisă o sarcină. Cu ajutorul educatoarei va citi sarcina pe care o va rezolva. Jocul continuă până se termină toate stelușele din traistă . În desfășurarea activității vor fi antrenați toți copiii. Pentru a înțelege mai bine regulile, voi demonstra, cerând copiilor să fie foarte atenți. ❖ **EXECUTAREA JOCULUI DE PROBĂ** Un copil va urma instrucțiunile educatoarei, executând jocul de probă. ❖ **DESFĂȘURAREA PROPRIU-ZISĂ A JOCULUI** Se va urmări și dirija participarea copiilor la desfășurarea activității La joc participă toți copiii, iar educatoarea îi îndrumă. Jocul se termină în momentul când toți copiii au rezolvat o sarcină.	Explicația Demonstrația Munca individuală	Trăistuțe Steluțe Obiecte	Observarea Comportamentu-lui copiilor Aprecierea răspunsurilor corecte
	❖ **COMPLICAREA JOCULUI** Se cere copiilor să alinte obiectele din traistă . DOS:"Traista colindătorului "-activitate practică. Pe măsuțele de lucru se vor afla materialele necesare activității practice, după intuirea materialului se realizează observarea	Explicația Demonstra-ția	Trăistuțe Lipici,	

	modelului pe care îl au de executat, iar educatoarea va explica modul de realizare a lucrării. Se reactualizează cerințele privind corectitudinea și acuratețea lucrărilor. Se realizează exerciții de încălzire a mușchilor mici ai mâinilor și se trece apoi la realizarea propriu-zisă a lucrărilor. În timp ce copiii lucrează, educatoarea îi îndrumă, stimulându-le încrederea în forțele proprii, încurajându-i și ajutându-i acolo unde este cazul. Activitatea se va desfășura pe un fond muzical adecvat. Se fac aprecieri asupra modului de lucru, dacă copiii au lipit în mod corespunzător materialele puse la dispoziție, dacă s-au încadrat în spațiu.	Munca individuală	Forfecuțe, Modelul educatoa-rei	Analiza produselor activității
Obținerea performanței	La finalul lucrărilor, copiii vor fi solicitați să precizeze numele jocului și mesajul care l-au desprins din activitățile zilei. Copiii vor răspunde utilizînd cuvintele proprii dar și cuvintele și expresiile noi.	Conversa ția		Răspunsurile copiilor
Asigurarea retenției și a transferului	La sfârșitul activității, copiii vor avea surpriza de a participa la o șezătoare, colindând colinde cunoscute de ei. Colindătorii vor primi colăcei, nuci, mere .	Conversația	Obiecte de muzeu, colaci, nuci, mere.	Observarea comportamentu-lui copiilor
Încheierea activității	Educatoarea va face aprecieri stimulative asupra modului de lucru, asupra comportamentului copiilor şi a modului de relaţionare, apoi va invita fiecare copil să guste din colacii pregătiți la sectorul Joc de rol, ca recompensă.	Conversația		Aprecieri verbale stimulative

CUPRINS

NR. 40 SEPTEMBRIE - DECEMBRIE 2024

Ziua Educației - Celebrând darul învățării
Maria Florina BĂRBAT 1
Educația- bunul cel mai de preț al societății
Maria FARCAȘ 2
Ziua Educației – Celebrând darul învățării
Elena-Ioana PĂCURARU 3
Cariera didactică
Ana-Maria GAVRILĂ 4
Ziua educației, moment de reflecție și de motivație
Ioan-Dumitru BÎRSAN 6
Manifest pentru educație
Florin BUGA 7
Rolul motivației intrinseci și extrinseci în procesul de învățare
Laurean Vlad COVACI 8
Rețeta Vieții: Ingredientul Esențial: Educația
Ana Maria GRĂDINARU 9
Jocul și joaca în Educație
Doina DANCU 11
Ziua Educației- Celebrând darul învățării
Monica DECEAN 12
Propunere de activitate cu preșcolarii: Promovarea valorilor interculturale și prevenția conflictelor sau a discriminării
Gabriela Tărîță 13
Educația în schimbare: cum putem transforma școala într-o organizație care învață
Augustin-Valentin ȘEULEAN 14
Ziua Educației- Celebrând darul învățării
Delia BRATU 15
Când educi, trăiești de două ori
Dana BABEȘ 16
Ziua Educației – Celebrând darul învățării
Georgiana-Adelina CĂTĂLINOIU 16
Ziua Mondială a Educației
Roxana Andreea CIOROGARIU 17
Ziua Educației
Elena Adriana JENEA 18
Ziua Educației - Celebrând darul învățării
Ioan CREȚU 19
„ZIUA EDUCAȚIEI" Încurajarea învățării continue, indiferent de vârstă sau de cariera aleasă
Mihaela TURCU 20
Ziua Educației - Celebrând darul învățării
Rodica CREȚU 21
Când faci din învățare o sărbătoare
Anița CUCER 22
Ziua Educației - celebrând darul învățării
Romina MĂRCUȘ-STROIA 23
Cariera didactică din perspectiva secolului al XXI-lea
Monica-Adriana DANCĂU 24
Ziua Educației - Celebrând darul învățării
Petronela ROBU-ZAMFIR 24
Ziua Educației - 5 octombrie
Andreea-Maria PREDESCU 25
Ziua Educației - Celebrând darul învățării
Elena Violeta ȘTEFĂNICĂ 26
Ziua Educației - Un Omagiu pentru Educație și Profesori
Alexandra-Doina PETRIȘAN 27
După ani la catedră...
Nicoleta Codruța TRÂNTOR 28
Ziua Educației - Cufărul cu valori inestimabile
Carmen GRĂDINARU 29
Proiect educațional 5 octombrie - Ziua Educației
Georgiana Alexandra PĂUN
Andreea Ioana STĂNILĂ 30
Ziua Educației – Celebrând darul învățării
Andreea RADU 31
Proiect de activitate integrată: România , te iubesc!
Elena Violeta ȘTEFĂNICĂ 32
Obiceiuri și tradiții românești de Crăciun
Monica-Adriana DĂNCĂU 33
Tradiții și obiceiuri de iarnă în Oltenia
Ana-Maria GAVRILĂ 34
Proiect de activitate integrată pentru o zi „ Tradiții și obiceiuri de Crăciun"
Voichița BEȚIVU 35

Revista MAGISTER
este o publicație a editurii MAGISTER a Casei Corpului Didactic Sibiu.

550020 Sibiu Str. Turismului, Nr. 15
Tel./fax 0269/230259
www.ccdsibiu.ro
edituramagister18@gmail.com

COLECTIVUL DE REDACȚIE
Director
Mirela-Maria Iancu

Responsabil editură
Maria Pitariu

Profesori metodiști
Sanda Stanciu, Andrada Maier, Alina Botei

Informatician
Alexandru Grovu

ISSN 2784-3890
ISSN-L 2784-3890

Dacă doriţi să împărtăşiţi din experienţa dumneavoastră didactică, să vă expuneţi părerile cu privire la anumite aspecte ale educaţiei şi instruirii, să prezentaţi diferite activităţi metodice, extracurriculare sau extraşcolare?

MAGISTER

revista Casei Corpului Didactic Sibiu vă stă la dispoziţie în vederea publicării articolelor dumneavoastră.

Responsabilitatea pentru conţinutul articolelor revine integral autorilor, care îşi asumă consecinţele de orice natură ale nerespectării dreptului de autor.

Redacţia nu are obligaţia de a înapoia autorilor articolele nepublicate.

Date de contact:
edituramagister18@gmail.com
www.ccdsibiu.ro
Tel. 0269/230259

MAGISTER